

Wiadomość Tygodnia

XXVII OGÓLNOPOLSKIE SPOTKANIE MŁODYCH LEDNICA 2000

Przejściem tysięcy młodych ludzi przez Bramę-Rybę, na znak wybrania Chrystusa jako życiowego Przewodnika, po północy zakończyło się XXVII Ogólnopolskie Spotkanie Młodych "Lednica 2000". W tym roku odbyło się pod hasłem „Idź za Barankiem”. Podczas wielogodzinnego, sobotniego spotkania młodzi uczestniczyli w warsztatach, śpiewali, tańczyli, spowiadali się i modlili.

W czasie wieczornej liturgii abp Grzegorz Ryś zapewniał młodzież, że Bóg kocha człowieka zawsze, darmo i pomimo wszystko.

Pomocą w podążaniu za Chrystusem, które jest centralnym motywem spotkań lednickich, były w tym roku dwie nowe inicjatywy: Pole Talentów i Pole Dialogu. Dzień wypełniły warsztaty, m.in. warsztat Podejmowania Decyzji, Pro Life, Jak ewangelizować w Internecie?

Tradycyjnie już spotkanie rozpoczęła przed 17.00 Procesja Orłów. Inspiracją do powstania Procesji i towarzyszącej jej pieśni były słowa kard. Stefana Wyszyńskiego wypowiedziane do młodzieży: „Musicie mieć w sobie coś z orłów! – serce orle i wzrok orli ku przyszłości”. W procesji uczestniczyła młodzież, która aktywnie działa w Kościele, wolontariusze ledniccy, misyjni, moderatorzy wspólnot.

W uroczystej procesji do ołtarza przyniesiono relikwie m.in. św. Dominika, św. Jacka i św. Tomasza z Akwinu, a także, m.in. relikwie patronów Polski: św. Stanisława biskupa-męczennika

św. Andrzeja Boboli i św. Wojciecha. Wprowadzono też relikwie błogosławionego ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego, kapłana zamordowanego w Dachau. Przed 20 laty został ogłoszony przez Jana Pawła II patronem harcerzy polskich.

Witając zgromadzoną młodzież Prymas Polski abp Wojciech Polak zachęcił ją do podążania za Chrystusem, który gładzi grzechy każdego człowieka. “Wybierzcie Chrystusa – raz jeszcze, na nowo!” – zaapelował metropolita gnieźnieński.

Nawiązując do zbliżających się Światowych Dni Młodzieży w Lizbonie abp Polak zachęcał: zaczerpnijcie z lednickiego źródła i idźcie za Barankiem aż na spotkanie z Ojcem Świętym.

Natomiast przewodniczący KEP abp Stanisław Gądecki przypomniał, że lednickie spotkania zawdzięczamy inicjatywie o. Jana Góry. “Bez jego zaangażowania, nawet nie podzielonego na początku przez samych dominikanów, nie byłoby tego wydarzenia, które jest tak ważne dla młodzieży polskiej i z innych stron świata” – powiedział metropolita poznański.

Abp Gądecki podkreślił, że bez spotkania z Chrystusem czyli Osobą nie ma chrześcijaństwa. “To spotkanie prowadzi nas do Chrystusa-Baranka, czyli do Chrystusa, który jest ofiarą. Dopóki nie wejdziemy w to ogłoszenie Chrystusowe i nie przejmujemy tej drogi Chrystusowej ofiary, tak długo jesteśmy chrześcijanami połowicznie i nie do końca” – zaznaczył hierarcha.

Podczas wieczornej Mszy św. metropolita łódzki abp Grzegorz Ryś nawiązał w homilii do obchodzonego jutro Święta Trójcy Świętej i wyraził opinię, że jest to zapewne największa tajemnica wiary. Tłumaczył, że doświadczyć Boga w Trójcy znaczy otworzyć się na łaskę Jezusa Chrystusa, na ojcowską miłość Boga i na wspólnotę, którą ustanawia Duch Święty.

Zwracając się do tysięcy uczestników lednickiego spotkania abp Ryś przekonywał, że Bóg, który objawia się w Jezusie Chrystusie kocha każdego człowieka zawsze, darmo, bezwarunkowo, bezinteresownie, wiernie i nie „za coś” tylko – mimo wszystko.

„Jezus Chrystus objawia Boga, który kocha mnie mimo moich grzechów; kocha mnie jako grzesznika, nie jako sprawiedliwego, nie jako dobrego – jako grzesznika” – wskazywał metropolita łódzki.

Bóg jest zawsze pierwsze ze swoją miłością, Bóg jest zawsze wyprzedzający i kochający; znajduje lekarstwa na nasze choroby, zanim zachorujemy – mówił duchowny. – Nie wiem, jak to więcej powiedzieć, żebyście się po prostu w tym Bogu zakochali, żebyście się zafascynowali Bogiem, który kocha aż tak – dodał hierarcha.

Mszy św. na Polach Lednickich przewodniczył abp Stanisław Gądecki, przewodniczący KEP, a współkoncelebrowali m.in. Prymas Polski abp Wojciech Polak, metropolita łódzki abp Grzegorz Ryś i bp Grzegorz Suchodolski, przewodniczący Rady KEP ds. Duszpasterstwa Młodzieży.

Po liturgii odtworzono słowa papieża Franciszka skierowane do uczestników wydarzenia podczas środowej audiencji generalnej. „Myślą ogarniam młodzież, która w pierwszą sobotę czerwca zgromadzi się na Polach Lednickich na Spotkaniu Młodych pod hasłem „Idź za Barankiem”. Niech refleksja nad

tajemnicą Eucharystii pomoże wszystkim na nowo wybrać Chrystusa i przyjąć Go do swojego serca. Niech Bóg błogosławi to spotkanie!” – powiedział papież.

Następnie zgromadzeni modlili się w intencji Świątowych Dni Młodzieży, które odbędą się w sierpniu w Lizbonie, po czym rozpoczęła się adoracja Najświętszego Sakramentu. Przyszłoroczne Ogólnopolskie Spotkanie Młodych „Lednica 2000” odbędzie się w sobotę 1 czerwca 2024 roku – poinformowali organizatorzy.

XXVII Ogólnopolskie Spotkanie Młodych „Lednica 2000” zakończyło się zgodnie z tradycją przejściem tysięcy uczestników przez Bramę-Rybę, na znak wybrania Chrystusa jako swojego życiowego Przewodnika.

***

LEDNICA 2000 to dzieło ewangelizacyjne, które zainicjował w 1997 roku, wraz ze świeckimi wolontariuszami, duszpasterz akademicki, dominikanin o. Jan W. Góra OP, zainspirowany nauczaniem św. Jana Pawła II. Gromadził młodych co roku wokół symbolicznej Bramy Ryby odwołującej się do początków chrześcijaństwa.

Osoba i nauczanie św. Jana Pawła II, duchowego twórcy Lednicy, budowanie osobistej relacji z Chrystusem oraz odkrywanie wiary na nowo poprzez czerpanie ze skarbcza tradycji i historii Kościoła to filary Lednicy.

Ojcowie dominikanie przejęli w tym roku od Stowarzyszenia LEDNICA 2000 im. o. Jana W. Góry OP organizację spotkań młodzieży na Polach Lednickich w pobliżu Gniezna, a od 1 września br. także odpowiedzialność za Dom Spotkań i Ośrodek Duszpasterski na Polach Lednickich.

Za: www.info.dominikanie.pl

Wiadomości krajowe

PIELGRZYMKA KLERYKÓW Z SEMINARIÓW DIECEZJALNYCH I ZAKONNYCH

Z udziałem 1,4 tys. kleryków na Jasnej Górze odbyła się 6. Ogólnopolska Pielgrzymka Wyższych Seminariów Duchownych. Tradycyjnie, co 5 lat, alumni i wychowawcy wszystkich seminariów diecezjalnych i zakonnych w Polsce spotykają się u Matki Bożej. Tym razem w święto Jezusa Chrystusa Najwyższego Kapłana przybyli pod hasłem: „W duchu Chrystusa Sługi”. Szczególnym gościem pielgrzymki był prefekt watykańskiej Dykasterii ds. Duchowieństwa, kard. Lazarus You Heung-sik.

Najważniejszym punktem pielgrzymki była Msza św. odprawiona w języku łacińskim w jasnogórskiej Bazylice. Eucharystii przewodniczył kard. Lazarus You Heung-sik. W homilii przestrzegał, by daru Bożej łaski nie redukować do obowiązków i nie traktować Ewangelii jako czystej powinności do wykonania, zapominając o sile, którą tylko Jezus może dać. – Nie zapominajcie, że w Ewangelii pierwszy jest sługą wszystkich – mówił

kleryk. Podkreślał, że Maryja jest najlepszą wychowawczynią przyszłych kapłanów, a Jasna Góra miejscem Jej szczególnej opieki. – Pamiętajcie o tym, to jest nasza Kana Galilejska, gdzie możemy się zawsze odnaleźć z tą pewnością, że zostaniemy przyjęci i przytuleni przez Matkę Niebieską, która chce was, przyszłych prezbiterów wychowywać do naśladowania Jezusa – mówił w homilii gość z Watykanu.

W rozmowie z @JasnaGóraNews Lazarus You Heung-sik podkreślił, że istotnym jest, aby zarówno seminarzyści, jak i wszyscy chrześcijanie żyli Słowem Bożym. – Być chrześcijaninem, to znaczy żyć Słowem, kto tego nie robi, nie jest chrześcijaninem. Jezus powiedział, że kto żyje Słowem Bożym, zbuduje dom na skale, lecz jeśli nie wprowadza się Słowa w życie, buduje się dom na piasku. Dlatego tak ważnym jest, aby seminarzyści, którzy później staną się księżmi, naprawdę żyli Słowem Bożym.

W konsekwencji będą zdolni do miłości bliźniego i formowania komunii, dlatego Kościół i cała ludzkość może stać się rodziną – podkreślał kardynał. Przyznał, że również dla niego życie słowem Jezusa i Jego przykładem zawsze czyni go lepszym i uczy kochać innych.

– Ten kto służy, bardzo uważnie słucha i nie osądza, ale dostrzega osobę. Kto służy musi dzielić się swoim z innymi, kto służy kocha wszystkich, dlatego, że Jezus tak czynił, a my pragniemy czynić to samo na Jego wzór. To jest źródło naszej radości i pokoju – wyjaśniał prefekt watykańskiej Dykasterii ds. Duchowieństwa, nawiązując do hasła pielgrzymki „W duchu Chrystusa Sługi”. Mszę św. koncelebrowali m.in.: abp Wojciech Polak, Prymas Polski, przewodniczący Komisji Duchowieństwa KEP; członkowie Komisji Duchowieństwa KEP abp Wacław Depo oraz bp Andrzej Przybylski, bp Krzysztof Włó

darczyk, delegat KEP ds. Ruchu Świątło-Życie.

– Kapłaństwo to służba i dyspozycyjność dla Jezusa i drugiego człowieka. Kapłaństwo to wierna służba, która może być pełniona tylko wówczas, gdy ten, który służy, cały oddaje się temu, komu służy, dzięki wrażliwości na jego potrzeby – powiedział w słowach powitania o. Arnold Chrapkowski, generał Zakonu Paulinów.

Mszę św. na Jasnej Górze poprzedziła procesja z archikatedry. Na zakończenie pielgrzymki seminarzyści dokonali aktu zawierzenia Matce Bożej.

Prymas Polski abp Wojciech Polak podziękował wszystkim za udział w piel-

grzymce na Jasną Górę. Życzył łaski spojrzenia na Chrystusa Sługę i by nigdy Go z oczu nie stracić.

O kształtowaniu ducha służby jako wyzwaniu dla formatorów mówił w rozmowie z @JasnaGóraNews o. Mariusz Tabulski, rektor WSD OO. Paulinów na Skatce. – Każdy kapłan w pierwszej kolejności ma upodobnić się do Chrystusa, który powiedział, że jest sługą i umył swoim uczniom nogi. I to jest zasadnicza misja dla nas formatorów, aby w przyszłych kapłanach wykształcić ducha służby, by potem mogli w tym duchu służyć Kościołowi – powiedział o. Tabulski.

Salwatorianin kleryk Marek Jankowski z drugiego roku podkreślił, że pielgrzymka na Jasną Górę, to czas zawierzenia drogi kapłańskiej Maryi, umocnienia w gronie powołanych, radości wiary i wspólnej modlitwy.

Szymon Makowski kleryk z diec. świdnickiej wskazał na ważny dla niego duchowy wymiar pielgrzymki, też wymiany doświadczeń i doświadczenie jedności w powołaniu.

Do przyjęcia sakramentu kapłaństwa przygotowuje się w seminariach diecezjalnych i zakonach w Polsce prawie 2 tys. alumnow. Za: www.jasnagora.com

ABP ADRIAN GALBAS SAC METROPOLITĄ KATOWICKIM

– Kiedy w diecezji jest wyznaczany koadiutor, to wówczas moment taki jak dzisiejszy nie jest może jakiś strasznie ekscytujący, ponieważ wiadomo, że taka chwila jest spodziewana prędkiej czy później, jednak dla mnie jest to chwila pełna emocji – mówił abp Adrian Galbas SAC po ogłoszeniu decyzji papieża Franciszka.

W środę w katowickiej kurii oficjalnie odczytano pismo papieża, w którym ogłosił on przyjęcie rezygnacji dotychczasowego metropolity katowickiego abp Wiktora Skworca i przekazanie władzy w diecezji dotychczasowemu koadiutorowi, abp Adrianowi Galbasowi. Później słowo do zebranych współpracowników wygłosił ustępujący arcybiskup i nowy metropolita katowicki.

Spotkałem tu ludzi, którzy szczerze kochają Chrystusa

– To na pewno jeden z najważniejszych dni w moim życiu – mówił wzruszony abp Galbas. – Bardzo Panu Bogu dziękuję za ten rok i cztery miesiące, od kiedy rozpocząłem posługę koadiutora tu w diecezji, bo ten czas pozwolił mi zobaczyć, jak bardzo bogaty i piękny jest Kościół w archidiecezji, przede wszystkim w ludziach, którzy szczerze kochają Chrystusa i którzy wybrali świadomie bycie w Kościele jako drogę swojego wzrostu i drogę do Boga. Takich ludzi przez ten czas spotkałem bardzo, bardzo wielu: i księży, i osoby świeckie. To jest bardzo umacniające.

Nowy metropolita zauważył, że były też sytuacje które budziły jego smutek i złość. – Ale także na nie, jak na wszystko, co jest niedoskonałe w Kościele i na ziemi, trzeba zawsze patrzeć z perspektywy dobra. Za to wszelkie dobro trzeba dziękować nieustannie ludziom, którzy je tworzą – mówił.

“Gdyby biskup wszedł na piedestał, stałby się bałwochwalcą”

Abp Galbas podzielił się też z zebranymi swoim przeżywaniem fragmentu Ewangelii o nawiedzeniu św. Elżbiety przez Maryję, który jest czytany w liturgii w dniu święta Nawiedzenia.

Bardzo dużą pociechę duchową daje mi to dzisiejsze święto, kiedy Maryja, przecież pełna łęku, podejmuje propozycję Pana Boga i mówi “fiat” woli Bożej, a potem natychmiast idzie, aby służyć. Maryja, która nie chce, by ją obsługiwano, ale chce służyć konkretnej osobie. Nie chce, by ją uwielbiano, ale uwielbia Boga. I właśnie z takiej duchowości bierze się radość spotkania: Jan Chrzciciel podskakuje z radości w łonie swojej matki, jakby nie mógł doczekać się, aż na własne oczy zobaczy Jezusa. To jest dla nas wszystkich bardzo motywujące i ważne: że w Kościele jest jeden piedestał, który jest zarezerwowany dla Boga, nie dla biskupa. Gdyby biskup wszedł na ten piedestał, wówczas byłby bałwochwalcą – mówił.

Wysłuchany w liturgię Kościoła, abp Galbas odczytuje też swoją nową misję w kontekście innego święta, które wypadło dokładnie w drugim dniu jego bycia katowickim metropolitą.

– Znaczące jest dla mnie i to, że w sąsiedztwie dzisiejszego święta jest jutrzejsze, święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Chrystus jest wieczny, tylko On. My nie jesteśmy wieczni, żaden biskup nie jest wieczny w Kościele – mówił abp Galbas. – Przyjdzie taka chwila, kiedy odejdę, na skutek śmierci albo rezygnacji, i przyjdzie ktoś następny. Czas od dzisiaj do tamtej chwili chciałbym, żeby był spożytkowany w taki sposób, byście wy i ci, którzy przyjdą po was, nie mówili o mnie, że to był zły biskup. Proszę was bardzo o modlitwę w tej intencji i o to, żebyśmy się wspierali w budowaniu Kościoła, który wie, że jest w nim tylko jeden piedestał, na który nie może wejść żaden człowiek.

Do swoich diecezjan na początek posługi abp Galbas napisał list, w którym zaprasza na swój ingres i pokazuje, jaką drogę dla katowickiego Kościoła rozeznaje. Publikujemy go w całości.

Słowo Arcybiskupa Metropolity Katowickiego:

Siostry i Bracia!

Pax Christi. Niech pokój Chrystusa zawsze będzie z Wami!

Dziś w południe Nuncjatura Apostolska w Warszawie podała do wiadomości decyzję Ojca Świętego Franciszka o przyjęciu rezygnacji abp. Wiktora Skworca z urzędu biskupa diecezjalnego archidiecezji katowickiej, co stało się w związku z osiągnięciem przez niego wieku emerytalnego. Tym samym, na

mocy wcześniejszych decyzji papieża Franciszka, zostałem kolejnym biskupem w Katowicach.

Stało się to w święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Można by powiedzieć, że jest to święto „wyjścia”. Maryja, po tym jak w Nazarecie – pełna Ducha Świętego – wypowiedziała swoje „fiat” (por. Łk 1,38) wyrusza w niełatwą drogę, by opowiedzieć innym o wielkich dziełach, jakich doświadczyła; by opowiedzieć o Bogu, którego poznała i którego kocha, ale także by posłuchać o tym, jak Bóg działa w życiu innych (por. Łk 1,39-56).

Ta scena jest obrazem Kościoła. To Kościół synodalny, Kościół, który wychodzi i idzie; który nieustannie jest w drodze. Kościół spotkania. Taki Kościół chciałbym razem z Wami budować tu, na Górnym Śląsku. Na moim Śląsku. Kościół, do którego każdy jest zaproszony i w którym każdy znajdzie swoje miejsce. Kościół, który jest skoncentrowany na Chrystusie i chce Go głosić. Kościół, który nie zamyka ani nawet nie przyrymka oczu na problemy, ale też nie pozwoli, aby one go sparaliżowały i zatrzymały w misji głoszenia Dobrej Nowiny. Kościół, który – mocą łaski Bożej – wciąż się odbudowuje i odnawia, który uparcie pragnie większej doskonałości i do niej dąży.

Zapraszam Was – duchownych i świeckich – do wspólnej wędrówki. Chodźcie ze mną! Pozwólcie mi iść z Wami! Idźmy razem! Świat potrzebuje dziś słyszeć, a jeszcze bardziej widzieć, wielkie dzieła, których dokonuje w nas Bóg.

Oczywiście bardzo boję się tej drogi. Niby mogłem się do niej jakoś przygotować, a jednak się jej boję. Często w ostatnich tygodniach modliłem się słowami Psalmu: „Wprowadź mnie na górę zbyt dla mnie wysoką” (por. Ps 61,3).

W zakończeniu Dyrektorium o pasterskiej posłudze biskupów Apostolorum successores, które przeczytałem dokładnie, są słowa, które oddają obecny stan mojego ducha. „Urząd pasterski biskupa, to znaczy jego zwyczajna i codzienna troska o trzodę (...), jest bez wątpienia zadaniem bardzo trudnym, zwłaszcza w obecnych czasach. Biskup z pokorną mądrością uznaje kruchość swoich możliwości, lecz bynajmniej nie traci ducha. Wie Komu zaufał (por. 2 Tm 1,12); jest pewny, że chodzi tu o sprawy samego Boga, »który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy« (1 Tm 2,4); ufa, że wszystko może w Tym, który go umacnia (por. Flp 4,13) i dlatego podtrzymuje go nieugięta nadzieja, że jego trud bez względu na to, jaki by był, nie jest daremny przed Panem (por. 1 Kor 15,58). Pan Jezus nieustannie towarzyszy swojemu Kościołowi i jego sługom, zwłaszcza biskupom, którym powierzył kierowanie Kościołem; wraz z tym urzędem daje on łaskę, wraz z brzemieniem dodaje siłę” (AS, 232).

Drogie Siostry i Drodzy Bracia,

chciałbym raz jeszcze bardzo serdecznie podziękować mojemu Poprzednikowi, abp. Wiktorowi za jego dwunastoletnie przewodzenie Kościołowi na Górnym Śląsku. Dziękuję za jego szczere zaangażowanie w sprawy ludzi i społeczeństwa, za oddanie, za wiele dobrych i ponadczasowych pomysłów i dzieł.

Już dziś zapraszam Was bardzo serdecznie do udziału w ingresie do katedry w Katowicach. Odbędzie się on w sobotę 17 czerwca o godzinie 11.00. Wasza obecność będzie dla mnie bardzo miła i bardzo ważna. Przyjdźcie!

Módlcie się za mnie, a ja obiecuję modlitwę za Was i w Waszych intencjach. Wspierajmy się w drodze, która jest przed nami.

Powierzajmy się opiece Najświętszej Maryi Panny, Pani z Piekar i z Pszowa, oraz naszych Patronów: św. Jacka, błogosławionych śląskich męczenników: ks. Jana Machy, ks. Józefa

Czempieła i ks. Emila Szramka, a także św. Józefa, przemownego Opiekuna Kościoła. Z serca Wam błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego!

Wasz biskup Adrian
Katowice, 31 maja 2023 r.
Za: www.deon.pl

OBCHODY 100-LECIA PRACY MISJONARZY ŚW. RODZINY W GÓRCIE KLASZTORNEJ

„Połóż dzisiaj ucho do serca Matki, a rękę do swojego i posłuchaj, poczuć, czy obydwa biją tak samo” – mówił w Górcie Klasztornej bp Dariusz Kałuża MSF. W święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła obchodzono odpust ku czci Królowej Krajny, a także dziękowano za sto lat obecności w sanktuarium Misjonarzy Świętej Rodziny. – Oddajemy cześć Pani Góreckiej, chcąc powiedzieć w tej wspólnotce, że Ją kochamy. Jednocześnie pragniemy uczyć się od Niej przeżywania relacji do Boga – powiedział bp Krzysztof Włodarczyk.

Biskup bydgoski, który przewodniczył Mszy św. na Placu Objawienia przy najstarszym sanktuarium maryjnym w Polsce – dziękował gospodarzom za stoletnie dzieło ewangelizacji. – Bądź pozdrowiona Pani na Krajnie, Matko Pocieszenia, Matko Kościoła, moja Matko. Przychodzimy dzisiaj przed Twój obraz, by Ci dziękować i prosić, bo mamy odpust, więc całe niebo dla nas otwarte – dodał bp Dariusz Kałuża MSF. Misjonarz Świętej Rodziny, na co dzień pracujący od ponad 25 lat w Papui Nowej Gwinei, dodał, że tu jest Jej szczególny dom, a Ona jest obecna w cudownym obrazie. – Tę naszą ziemię i domy na Krajnie Jej oddaliśmy, by dopatrzyła wszystkiego, dopilnowała tak, jak Mama.

Pięknie sobie wybrałaś miejsce Maryjo, Krajnę na pierwsze objawienie na polskiej ziemi – mówił, wspominając rok 1079.

Bp Dariusz Kałuża MSF przypomniał, że 8 kwietnia 1923 r. kard. Edmund Dalbor ofiarował klasztor i kościół Misjonarzom Świętej Rodziny. – Ówczesny Prymas Polski mówił, że my to teraz nowi opiekunowie góreckiego sanktuarium, a ja dzisiaj po stu latach nie wiem Matko Górecka, czy to raczej Ty dla nas – Misjonarzy Świętej Rodziny – opiekunką, radością, pocieszycielką i Matką jesteś – powiedział, kreśląc historię i wspominając m.in. ks. Antoniego Kuczerę MSF.

W sanktuarium modlili się przedstawiciele władz państwowych, samorządowych, władz zakonnych, ruchów, stowarzyszeń, służb mundurowych i wierni z różnych stron Polski.

Górka Klasztorna znajduje się w środku Krajny. Miejsce jest znane z cudownego obrazu, a także ze studzienki. Położony w jej pobliżu, przed krzyżem misyjnym, głaz z tablicą pamiątkową przypomina datę objawienia się Matki Bożej pastuszkowi pasącemu w gaju bydło. Było to pierwsze objawienie maryjne na ziemiach polskich. Na miejscu obecnej

świątyni stały inne kościoły. Pierwsza wzmianka o cudownym wizerunku Królowej Krajny, namalowanym w warsztatach bernardyńskich, pochodzi z 1680 roku.

Sanktuarium w 1923 zyskało nowych opiekunów – Misjonarzy Świętej Rodziny. Kapłani i bracia odnowili w tym miejscu życie religijne, które od ich przybycia nazwano Górką Klasztorną. Wielokrotnie próbowano je wymazać ze świadomości Polaków. Działo się to m.in. w okresie protestantyzmu, podczas najazdu Szwedów, w czasach zaborów, czy podczas II wojny światowej. To w Górcie w okresie okupacji stworzono obóz zagłady dla duchowieństwa, okolicznych mieszkańców i jeńców angielskich.

Po wojnie zakonnicy powrócili do domu. Dziewięć lat później – w 1954 roku – toruński artysta prof. Jerzy Hoppen namalował obraz Matki Bożej Góreckiej, który w czerwcu 1965 został ukoronowany przez Prymasa Tysiąclecia. Dzisiaj Górka Klasztorna jest kojarzona z maryjnością i męczeństwem, które wciąż owocuje. Miejsce to w 1971 roku stało się siedzibą parafii. W 2015 r. sanktuarium otrzymało tytuł bazyliki mniejszej.

Za: **KAI**

II CZĘŚCI KAPITUŁY KRAKOWSKICH KARMELITÓW BOSYCH

W uroczystość Zesłania Ducha Świętego (28 maja 2023 r.) rozpoczęła się druga część XI Kapituły Zwykłej Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych. Ojcowie kapitularni udali się w pielgrzymce do Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej w Czernej, gdzie na koniec Eucharystii prowincjał, o. Tadeusz Florek, zawierzył całą Prowincję opiece Maryi. Następnie o. Kazimierz Franczak, czerneński przeor i jednocześnie kustosz tego Sanktuarium, złożył swoje wyznanie wiary. Po wspólnej kolacji uczestnicy Kapituły udali się do Domu Rekolekcyjnego w Wadowicach, aby w poniedziałek z samego rana wznówić obrady.

W poniedziałek 29 maja 2023 r. ojcowie kapitularni rozpoczęli dzień od wspólnej Eucharystii, której przewodniczył o. Piotr Hensel, II radny Prowincji. Uczestnicy XI Kapituły Zwykłej podjęli później refleksję nad istotnymi elementami karmelitańskiego powołania: wspólnotową modlitwą wewnętrzną i rekreacją. Deklaracja o charyzmacie karmelitańsko-terezjańskim przypomina:

Wspólnota zorganizowana, ze swymi normami życia i zadaniami zleconymi każdemu, jest konkretną formą wychodzenia z egoizmu i życia w codziennej postawie gotowości wobec Boga. We wspólnocie realizuje się wspólne poszukiwanie woli Bożej za pomocą takich środków jak: posłuszeństwo przełożonym, spotkania wspólnotowe, rewizja życia, upomnienie braterskie, rekreacja. Te wszystkie środki winny być twórczo odnawiane w sposób odpowiedni do wrażliwości i warunków naszych czasów.

Tego dnia zostały również omówione wyniki ankiety, rozesełanej w lutym br. do całej Prowincji, która zawierała czternaście pytań dotyczących przeżywania modlitwy myślniej i wspólnotowej rekreacji. Następnie odbyła się dyskusja i dzielenie, które pozwoliły na wypracowanie pewnych konkretnych wniosków oraz praktycznych sugestii na najbliższe trzy lata.

W poniedziałek 29 maja 2023 r. ojcowie kapitularni rozpoczęli dzień od wspólnej Eucharystii, której przewodniczył o. Piotr Hensel, II radny Prowincji. Uczestnicy XI Kapituły Zwykłej podjęli później refleksję nad istotnymi elementami karmelitańskiego powołania: wspólnotową modlitwą wewnętrzną i rekreacją. Deklaracja o charyzmacie karmelitańsko-terezjańskim przypomina:

Wspólnota zorganizowana, ze swymi normami życia i zadaniami zleconymi każdemu, jest konkretną formą wychodzenia z egoizmu i życia w codziennej postawie gotowości wobec Boga. We wspólnocie realizuje się wspólne poszukiwanie woli Bożej za pomocą takich środków jak: posłuszeństwo przełożonym, spotkania wspólnotowe, rewizja życia, upomnienie braterskie, rekreacja. Te wszystkie środki winny być twórczo odnawiane w sposób odpowiedni do wrażliwości i warunków naszych czasów.

Tego dnia zostały również omówione wyniki ankiety, rozesełanej w lutym br. do całej Prowincji, która zawierała czternaście pytań dotyczących przeżywania modlitwy myślniej i wspólnotowej rekreacji. Następnie odbyła się dyskusja i dzielenie, które pozwoliły na wypracowanie pewnych konkretnych wniosków oraz praktycznych sugestii na najbliższe trzy lata.

„Podczas trzeciego dnia Kapituły Prowincjalnej miały miejsce dwie prelekcje zaproszonych gości. Najpierw ks. Zbigniew Formelli, salezjanin i profesor Uniwersytetu Salezjańskiego w Rzymie, przedstawił zagadnienie z obszaru formacji początkowej i permanentnej: „W perspektywie dojrzałych wyborów”.

Zwrócił uwagę na to, że brak dojrzałości psychicznej będzie bardzo utrudniał rozwój łaski w życiu powołanych. Analizował zmiany dostrzegalne w społeczeństwie i na pewne cechy współczesnych młodych ludzi, którzy zgłaszają się do naszych instytutów zakonnych. Podczas formacji, która ma pomóc w maksymalnym zagospodarowaniu i rozwinięciu potencjału człowieka, należy zwracać uwagę na to co wspólne wszystkim ludziom (ta sama ludzka natura), na to co indywidualne (różnice między ludźmi) i na niepowtarzalność osoby. W formacji należy szanować czas. Dojrzałość wymaga wysiłku i mądrego towarzyszenia.

Natomiast ks. Piotr Baraniewicz, oficjał Sądu Metropolitalnego w Przemyślu, dokonał refleksji nad zagadnieniem: „Poszanowanie prawa, duch prawa”. Postawił diagnozę, że trzy główne przyczyny odejść ze stanu duchownego to: zmiana wierność (niebezpiecznie zależna od okoliczności), wybiórcze posłuszeństwo (jestem posłuszny w tym, co mi pasuje) oraz rozmyte życie duchowe, które nie daje sensu. Zachęcał do odnawiania charyzmatu bardziej, niż do reformowania oraz do mądrego przeżywania wymiaru ofiary w życiu konsekrowanym. Nie istnieje chrześcijaństwo, które dyspensuje się od wszystkiego i wszystkich. Natomiast oprócz poszanowania prawa potrzebna jest także relacja miłości, bez której szybko pojawi się niezadowolenie.

W środę 31 maja członkowie Kapituły zajęli się duszpasterstwem naszej Prowincji. Przed południem zostały wysłuchane relacje zaproszonych gości: karmelitanek bosych – s. Teresy z Częstochowy, Przewodniczącej Federacji pw. Ducha Świętego oraz m. Joanny, przeoryszy z Tarnowa, członków Świeckiego Zakonu – p. Urszuli Duży, Przewodniczącej Rady Prowincjalnej OCDS, i p. Pawła Cielebona, IV Radnego, a także przedstawiciela naszych grup duszpasterskich – p. Karola Magonia. Podczas wszystkich wystąpień prelegenci dziękowali za dotychczasowe zaangażowanie i wyrazili oczekiwanie, byśmy jako karmelici bosci nie rezygnowali z dyspozycyjności, duchowego towarzyszenia w sakramencie spowiedzi i kierownictwie duchowym oraz dzielenia się wiedzą i doświadczeniem przez głoszenie dni skupienia, rekolekcji i konferencji.

Następnie ojcowie Marcin Fizia i Marcin Wojnicki przedstawili prezentację dotyczącą mediów w naszej Prowincji. Omówili statystyki wejść na stronę karmel.pl, naszą obecność w serwisach YouTube czy Instagram, wspomnieli o nowo stworzonej aplikacji na smartfony, która wprowadza w codzienną modlitwę wewnętrzną oraz o rosnącym zainteresowaniu cotygodniowym podcastem Smak Karmelu. Członkowie Kapituły podjęli refleksję nad stworzeniem centrum medialnego, którego zadaniem byłoby koordynowanie działań medialnych Prowincji.

Dzień zakończył się wieczorną Eucharystią w Sanktuarium św. Józefa, podczas której swoje wyznanie wiary złożył o. Sławomir Chudzik – przeor i kustosz wadowickiej świątyni.

W czwartek 1 czerwca, podczas ostatniego dnia XI Zwyczajnej Kapituły Prowincjalnej, członkowie Kapituły ustalili majątek stały Prowincji. Określili postanowienia i rozporządzenia, które wyznaczają kierunki formacyjne dla wszystkich wspólnot na najbliższe lata. Zostały poruszone również sprawy bieżące i różne pomysły wniesione przez poszczególne wspólnoty oraz niektórych uczestników obrad. Zostały wysłuchane relacje z

funkcjonowania placówek zagranicznych: z Wikariatu w Burundi i Rwandzie, ze Słowacji, z Ukrainy i z Munster w Stanach Zjednoczonych. Następnie o. Piotr Hensel, przełożony wspólnoty w Katowicach-Piotrowicach, opowiedział o swoim doświadczeniu i wrażeniach po kilku pierwszych miesiącach obecności na nowej placówce na Śląsku. Na koniec zostało odczytane przesłanie Kapituły, zrobiono wspólne zdjęcie i udano się na obiad.
Za: www.karmel.pl

AMBASADOR NOWEJ ZELANDII Z WIZYTĄ W IGNATIANUM

W poniedziałek 29 maja 2023 r. Akademia Ignatianum gościła panią Alanę Hudson, ambasador Nowej Zelandii w Polsce. Jej Ekscelencja spotkała się z rektorem uczelni, wzięła udział w konferencji nt. 50-lecia nawiązania stosunków dyplomatycznych oraz udzieliła wywiadu studenckiej stacji radiowej.

JM Rektor Akademii Ignatianum w Krakowie, dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. AIK, przyjął Jej Ekscelencję ambasador Nowej Zelandii, panią Alanę Hudson. Rozmowa dotyczyła możliwości współpracy pomiędzy Akademią Ignatianum i uczelniami w Nowej Zelandii. Ambasador Alana Hudson zauważyła, że zakończone negocjacje pomiędzy Komisją

Europejska i rządem Nowej Zelandii w sprawie stowarzyszenia tego kraju z programem „Horyzont Europa”, znacznie ułatwią potencjalną wymianę studentów i naukowców z obu krajów.

Pani ambasador była gościem specjalnym na spotkaniu zorganizowanym przez Instytut Kulturoznawstwa i Dziennikarstwa Akademii Ignatianum pt. „50 Years of Poland-New Zealand Diploma-

tic Relations”. Podczas swojego wystąpienia podkreśliła znaczenie stosunków dwustronnych, a także wartości, które są szczególnie ważne dla Nowozelandczyków: „bezpieczniejszy, dostatniejszy i bardziej zrównoważony świat”. Stanowczo potępiła agresję Rosji na Ukrainę i wyraziła pełne poparcie dla narodu ukraińskiego, który walczy o wolność. Oprócz Rzeczypospolitej Polskiej, ambasador Alana Hudson jest akredytowana także w republikach bałtyckich, w Gruzji i w Ukrainie.

Na zakończenie pobytu w Akademii Ignatianum pani ambasador oraz jej zastępca, pan Tom Fitzsimons udzielił wywiadu dla radia akademickiego Stacja 4 prowadzonego przez studentów dziennikarstwa jezuickiej uczelni.

Za: www.jezuici.pl

SPOTKANIE BISKUPÓW WERBISTÓW

Od 29 maja do 1 czerwca 2023 r. w Elku miało miejsce historyczne spotkanie pięciu biskupów werbistów. Było to pierwsze takie spotkanie werbistów, którzy ukończyli formację w Misyjnym Seminarium Księży Werbistów w Pieniężnie.

Spotkanie rozpoczęło się uroczystą Mszą św. dziękczynną w intencji kapłanów i osób życia konsekrowanego, które w tym roku świętują swoje jubileusze. Wśród jubilatów swoją 25. rocznicę sakry biskupiej obchodzi również bp Jerzy Mazur, ordynariusz diecezji elckiej.

„Opatrzność Boża sprawiła, że mogliśmy się spotkać jako biskupi „pieniężniacy” w Elku. Biskupi z Nowej Gwinei, po odbytej wizycie ad limina w Rzymie, przybyli do Polski na krótki urlop: bp Józef Roszyński z Papui Nowej Gwinei, ordynariusz diecezji Wewak i najmłodszy w posłudze biskupiej, bp Walenty Gryk, ordynariusz diecezji Goroka oraz bp Krzysztof Białasik, ordynariusz diecezji Oruro z Boliwii, który obecnie jest na urlopie. Stąd też wyszła inicjatywa, aby zorganizować takie spotkanie biskupów „pieniężniaków” na Mazurach, na które przyjechał także abp Laszlo Nemet, metropolita belgradzki” – mówił bp Jerzy Mazur.

W kolejnych dniach biskupi werbiści odwiedzili najpiękniejsze zakątki diecezji elckiej, m.in. Sejny, Wigry, sanktuarium Matki Bożej w Studzienicznej oraz pielgrzymowali do Matki Bożej Ostrobramskiej w Wilnie. Tam też biskupi modlili się przy cudownym obrazie Matki Bożej Ostrobramskiej, a także byli w miejscach związanych z Bożym Miłosierdziem.

W ostatnim dniu maja, biskupi misjonarze wzięli udział w Diecezjalnym Dniu Młodzieży w Piszcu. Przekazali młodzieży ełckiej pozdrowienia od młodych swoich diecezji, a także w krótkich słowach zapewnili o swojej modlitwie za młodzież. Zachęcali polską młodzież, aby trwała przy Chrystusie, który jest jedynym Zbawicielem świata. „Kiedy idziesz przez życie z Jezusem, On nigdy Cię nie zawiedzie. On jest Drogą, Prawdą i Życiem” – zapewniali biskupi.

Młodzież bardzo poruszyło świadectwo bp Józefa Roszyńskiego, który dosłownie w kilku słowach opowiedział o bł. Piotrze To Rot, katechicie z Papui Nowej Gwinei, wspierającym pracę misjonarzy. W czasie II wojny światowej Japończycy nakazali ludności powrót do poligamii. Piotr zajął odważnie stanowisko w tej sprawie: „Nigdy nie przestanę mówić o godności i wielkim znaczeniu małżeństwa mężczyzny z jedną kobietą”. Powiedział: „Jeśli muszę umrzeć, to umrę za Królestwo Boże, dla

którego związek małżeński jest komunią mężczyzny i kobiety, których łączy miłość”. Nie wyrzekł się wiary w Chrystusa i miłości do Kościoła. Został zabity zastrzykiem z cyjanku. Umierał z krzyżem katechisty w ręku, który przyniosła mu jego żona.

W kaplicy u Sióstr Karmelitanek Bosych, podczas Mszy św., której przewodniczył abp Laszlo Nemet, a homilię wygłosił bp Krzysztof Białasik, biskupi wyrażali wdzięczność za pośrednictwem patronki misji i misjonarzy św. Teresy od Dzieciątka Jezus za swoją posługę i pracę misyjną. Wypraszała potrzebne łaski dla duchownych, wiernych swoich diecezjan i misjonarzy Werbistów oraz w intencji powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych... „W każdym miejscu, gdzie jesteśmy powinniśmy podkreślać wymiar misyjności Kościoła. To jest nasze zadanie, to jest misja. To nasze spotkanie dało nam możliwość dzielenia się jak to wypełniamy, a przez to ubogacamy się doświadczeniem i bogactwem innych Kościołów lokalnych. Misjonarz zawsze patrzy w przyszłość i jest przynaglony zadaniem: jak wypełnić pragnienie serca Jezusowego – zbawienia wszystkich ludzi. To jest zadanie, które stoi przed każdym misjonarzem, a biskupem misjonarzem jeszcze bardziej” – mówił bp Jerzy Mazur.

Bp Laszlo Nemet również podkreślał wielką radość z możliwości tak wyjątkowego spotkania. Mówił: „Cieszę się, że mogliśmy

się spotkać. Z pięciu biskupów, którzy kończyliśmy formację w Pieniężnie, to bp Walentego Gryka z Nowej Gwinei prawie 30 lat nie widziałem, a to mój współbrat z nowicjatu. Podobnie bp Józefa Roszyńskiego z Wewak widziałem się z nim w 1993 r. Dziesięć lat temu spotkałem się z bp. Białasikiem w Rzymie podczas synodu. Częściej miałem okazję spotykać bp Jerzego Mazura. W Elku jestem już drugi raz. Program, który przygotował nam bp Jerzy Mazur dał nam możliwość tak duchowych jak i towarzyskich przeżyć. Cudownie było zobaczyć Klasztor Sióstr Karmelitanek, który w diecezji elckiej dosłownie wyrósł z tej ziemi. To nasze spotkanie było też okazją do takiej braterskiej rozmowy, czego nam wszystkim chyba najbardziej brakowało. Wyszliśmy z tego samego środowiska, z jednego miejsca, z Pieniężna. Pan Bóg nas prowadził różnymi szlakami, byśmy ponownie mogli się spotkać na Mazurach. Tym bogactwem, które każdy z nas przeżył, mogliśmy się dzielić. Jesteśmy w tym samym Kościele katolickim, a jak się okazuje życie w różnych zakątkach świata jest inne. Takie dzielenie się jest wielkim bogactwem. Ta radość misyjna, która nas kiedyś sprowadziła do Pieniężna, jest nadal w nas i pomaga iść nam do przodu” – mówił abp Nemet. Biskupi misjonarze jednomyślnie doszli do wniosku, że co jakiś czas takie spotkania są potrzebne, a nawet konieczne.

Za: www.episkopat.pl

KONFERENCJA Z OKAZJI 50-LECIA MISJI PALLOTYNÓW W RWANDZIE

W sobotę w Pallotyńskim Sekretariacie Misyjnym Prowincji Chrystusa Króla w Ząbkach k/Warszawy odbyła się konferencja misjologiczna. Zorganizowano ją z okazji 50-lecia działalności misyjnej pallotynów w Rwandzie. Był to też złoty jubileusz rozpoczęcia pracy pallotynów w tym kraju. Swoją działalność misjonarsze rozpoczęli w 1973 r. Poruszane zagadnienia podzielono na trzy kategorie: „Rwanda – czas na misję”, „Czasy były inne” oraz „Misje w Kościele”. Ks. Jacek Waligórski SAC, jeden z pierwszych pallotyńskich misjonarzy w Rwandzie, wspominał z uśmiechem, kiedy prymas Stefan Wyszyński, powiedział do pierwszej grup pallotyńskich, aby nie dała się poznać lwom.

– Dotrzymaliśmy obiecanego mu słowa: nikt nie zginął na naszej misji – powiedział, zaznaczając, że choć człowiek może opuścić Afrykę, to ona nigdy nie opuści tego, kto tam pracował.

Ks. Jan Oleszko SAC, sekretarz ds. Misji Prowincji Chrystusa Króla, zwrócił uwa-

gę, że rok 1973 r. jest wspominany jako rok, w którym z Polski wyruszyła „pierwsza karawana do Rwandy”. Nieco później misjonarze rozpoczęli swoją działalność w Brazylii. W sumie w świat na misję ewangelizacyjną wyruszyło 10 zakonników – przypomniał.

– Pielęgnowujemy tę pamięć i uczymy się na niej wrażliwości w sobie. Bo na wyuczzonej i lepszej wrażliwości buduje się lepsze jutro. Nie ma innej metody, żeby spokojnie w kolejne pokolenie weszła lepsza jakość. I to nas gromadzi – podsumował.

Wydarzenie zakończyła Eucharystia pod przewodnictwem bp. Jana Piotrowskiego. – Pragnienie głoszenia Ewangelii wszystkim ludom i narodom wszczepił nasz założyciel, Wincenty Pallotti, wszystkim członkom zgromadzenia, wierząc, że na mocy Chrztu św. każdy jest misjonarzem. Ale wy wcieliście to przesłanie 50 lat temu w praktyce i z powodzeniem trwacie w nim do dzisiaj, wypełniając trzy pallotyńskie dewizy: by wszystko czynić na chwałę Bożą, aby odnawiać świat, walcząc z grzechem oraz by dawać ludziom nadzieję, że są zbawieni – powiedział przewodniczący Komisji ds. Misji Konferencji Episkopatu Polski.

Polscy pallotyńscy misjonarze rozpoczęli pracę misyjną w Rwandzie w 1973 r. W Kigali, stolicy kraju, podjęli działalność duszpasterską w parafii liczącej ponad 20 tys. wiernych. Powołali do życia wydawnictwo wraz z drukarnią „Pallotti Presse”, służąc Kościołowi lokalnemu poprzez apostołstwo słowa drukowanego. Wydawana jest tam w języku kinyarwanda prasa katolicka, książki religijne, modlitewniki, księgi liturgiczne oraz Pismo Święte.

Za: KAI

KAPLICA BŁ. STEFANA WYSZYŃSKIEGO W BAZYLICE ŚWIĘTEGO KRZYŻA W WARSZAWIE

W uroczystość Zesłania Ducha Świętego w kościele przy Krakowskim Przedmieściu poświęcono rzeźbę Prymasa Tysiąclecia autorstwa Pawła Pietrusińskiego. Z okazji 42. rocznicy

śmierci Prymasa Tysiąclecia, podczas Mszy św. w bazylice św. Krzyża przy Krakowskim Przedmieściu poświęcono kaplicę oraz rzeźbę bł. Stefana kard. Wyszyńskiego autorstwa Pawła Pietrusińskiego. Uroczystości przewodniczył wizytator Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księży Misjonarzy, ks. dr Paweł Holc CM.

Marmurowa rzeźba przedstawia kard. Wyszyńskiego w geście nauczania. Artysta rzeźbiarz, wychowanek profesora Gustawa Zemły, jest autorem kilkudziesięciu realizacji rzeźbiarskich, m.in. pomników: Henryka Sienkiewicza i Józefa Piłsudskiego oraz aranżacji rzeźbiarskiej Wzgórza Katyńskiego w Kielcach. Ten sam artysta wcześniej wykonał kaplicę św. Jana

Pawła II, znajdującą się po lewej stronie przy wejściu do kościoła. - Umieszczone naprzeciwko siebie kaplice podkreślają rolę dwóch wielkich Polaków w historii ojczyzny i ich związek z naszą świątynią – mówi proboszcz, ks. Bartosz Pikul. – Prymas Tysiąclecia w kościele Świętego Krzyża wygłosił słynne kazania, które z racji poruszanych zagadnień: „Homo Dei”, „Homo oeconomicus” i „Homo politicus”, odbiły się szerokim echem i nazwano je Kazaniami Świętokrzyskimi – dodaje. Bł. Stefan Wyszyński traktował świątynię przy Krakowskim Przedmieściu jak sanktuarium narodowe, które trwale wpisało się w historię Polski. Dlatego zaraz po uwolnieniu 4 listopada 1956 r. spotkał się tu z ludem stolicy, a w 1980 r. w wydanym przez siebie dekreście ustanowił przy kościele Świętego Krzyża Kościelną Redakcję Transmisji Mszy Świętej.

Po zakończeniu Mszy świętej odbył się koncert dziękczynny „Jedna jest Polska” w wykonaniu Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „Mazowsze”, „Reprezentacyjnego Artystycznego Chóru Wojska Polskiego” oraz aktorów Warszawskiego Towarzystwa Teatralnego im. Tadeusza, Marii, Barbary i Włodzimierza Fijewskich.

Za: www.warszawa.gosc.pl

40-LECIE PARAFII MATKI BOŻEJ SALETYŃSKIEJ W KRAKOWIE

– Historia każdej i każdego z nas jest niejako utkana z czynów miłości będących odpowiedzią na miłość Trójcy Przenajświętszej do nas – mówił abp Marek Jędraszewski w czasie Mszy św. z okazji 40-lecie parafii Matki Bożej Saletyńskiej w Krakowie.

– 40 lat to może nie jest dużo, dlatego że w Krakowie jest wiele parafii, których historia jest kilkusetletnia. Gdy obchodzimy te kilkusetletnie jubileusze, to zazwyczaj wspominamy tych, którzy odeszli, cieszymy się dziedzictwem, pracą i dobrem, które po sobie zostawili. My przez te czterdzieści lat mamy to szczęście, że możemy Bogu i ludziom podziękować za to, co wydarzyło się przez tych 40 lat, chociaż nie wszyscy z budowniczych, z członków naszej

wspólnoty, są z nami, bo wielu już odeszło. Ale większość z nas jest i wielu z nas pamięta początki tej parafii – nieraz bardzo trudne, wręcz dramatyczne. Dziś chcemy oddać Bogu chwałę i w tych 40 latach zobaczyć część historii zbawienia, w której uczestniczymy – mówił na początku Mszy św. proboszcz ks. Grzegorz Szczygieł MS.

W czasie homilii abp Marek Jędraszewski rozważał tajemnicę Przenajświętszej Trójcy odwołując się do czytań mszalnych. — Chylimy nasze serca i umysły przed tą największą tajemnicą chrześcijańskiej wiary – jeden Bóg, który jest miłością, a który działa jako Ojciec, jako Syn i jako Duch Święty, w Trójcy Osób. Mamy Go wielbić i mamy dostrzegać wielkość Jego działania, moc Jego dzia-

łania objawiająca się w mocy działania poszczególnych Osób – mówił metropolita krakowski zachęcając, by w tej postawie wzorować się na Maryi. Ona, w czasie zwiastowania w Nazarecie, doświadczyła mocy działania Trójcy Przenajświętszej — Boga Ojca, który spojrział na Nią z miłością, Jezusa Chrystusa, którego poczęła w swoim niepokalanym łonie i mocy Ducha Świętego, która sprawiła, że ten cud przekraczający wszelkie ludzkie wyobrażenia zaczął się w Niej dokonywać.

Arcybiskup podkreślił, że w każdym wierzącym, od momentu chrztu w imię Trójcy Przenajświętszej dokonują się wielkie dzieła Boże. – Odkrywamy ciągle miłość Ojca w Jego opatrności chroniącej nas przed złem. Karmimy się Słowa-

wem Chrystusa i Jego eucharystycznym Ciałem, by nie ustać w drodze do Ojca bogatego w miłosierdzie. Otwieramy się na natchnienia Ducha Świętego, zwłaszcza te, które otrzymaliśmy w sakramencie bierzmowania — mówił metropolita zaznaczając, że jest to okazja do dziękczynienia Bogu za to, co już w nas dokonał i ciągle dokonuje oraz do proszenia, aby dokonywał do końca naszych dni.

– Historia każdej i każdego z nas jest niejako utkana z czynów miłości będących odpowiedzią na miłość Trójcy Przenajświętszej do nas — mówił arcybiskup dodając, że wśród tych „czynów miłości”, za które należy dziękować, jest parafia Matki Bożej Saletyńskiej — świątynia i żywa wspólnota Kościoła. — Dziękujemy Bogu za nią i prosimy, aby Duch Święty ciągle był wielkim natchnieniem dla tych wszystkich, którzy tutaj przybywają, by wielbić Boga Ojca w Chrystusie, z Chrystusem i przez Chrystusa na życie wieczne — zakończył.

– Tak jak tajemnicą jest to, że Matka Boża wybrała La Salette na swoje objawienie, tak tajemnicą jest też to, że ten fragment krakowskiej ziemi wybrała na swoje miejsce tutaj. Duch saletyński tutaj się unosi. Matka Boża wybrała proste formy wyrazu — płacze, ma prosty strój, postawiła na bliskość, na relację z pastuszkami. Jej obecność tutaj to także obecność Jej duchowych synów — księży i braci misjonarzy saletynów, którzy kontynuują tę specyfikę saletyńskiej parafii, którą można nazwać „mądrą prostotą” — bliskością, relacyjnością i charyzmatem jednania i pojednywania — mówił w imieniu parafian Andrzej Grudzień. Dziękował, że zakonnicy pociągnęli za sobą także wielką grupę osób świeckich, którzy w parafii tworzą liczne wspólnoty.

Krakowska parafia Matki Bożej Saletyńskiej na Osiedlu Cegielniana została erygowana w 1983 r. przez kard. Franciszka Macharskiego. Budowę kościoła

rozpoczęto dwa lata później. Konsekrował go kard. Stanisław Dziwisz 1 czerwca 2013 r.

Zgromadzenie Księży Misjonarzy Saletynów zostało założone w 1852 r. i jest związane z objawieniem Matki Bożej w La Salette. Charyzmatem saletynów jest pojednanie a głównym zadaniem — głoszenie orędzia Płaczącej Pani. Swoją misję zakonnicy realizują poprzez duszpasterstwo parafialne i głoszenie rekolekcji. Pierwsi saletyni przybyli do Polski ze Szwajcarii w 1902 r. a trzy lata później objęli pierwszą polską parafię i założyli dom zakonny. W Polsce prowadzą m.in. Centrum Pojednania „La Salette” w Dębowcu, Fundusz Pomocy Dzieciom i Młodzieży im. Matki Bożej z La Salette, a także wydawnictwo i dwumiesięcznik „Posłaniec Matki Bożej Saletyńskiej”.

Za: www.diecezja.pl

INFORMACJA O UMOWIE DOTYCZĄCEJ KLASZTORU OBLATÓW NA ŚWIĘTYM KRZYŻU

W dniu 30 maja 2023 roku podpisana została umowa płatnej dzierżawy przez Dom Zakonny Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej na Świętym Krzyżu nieruchomości wchodzących w skład klasztoru pobenedyktynskiego na Świętym Krzyżu, będących własnością Skarbu Państwa — zachodniego skrzydła klasztoru oraz tzw. „szpitalika benedyktynskiego”.

Nieruchomości oddane w odpłatne użytkowanie na okres 50 lat — wraz z nieruchomościami stanowiącymi własność Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej na Świętym Krzyżu (bazylika i pozostała część klasztoru) — razem tworzą od roku 2017 Pomnik Historii „Święty Krzyż — po benedyktynski zespół klasztorny oraz przedchrześcijańskie obwałowania kamienne na Łysej Górze” oraz jako całość figurują w rejestrze Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków pod pozycją A 440.

Jednocześnie informujemy, że Muzeum Przyrodnicze Świętokrzyskiego Parku Narodowego do czasu wybudowania nowego obiektu w Nowej Słupi, za porozumieniem stron pozostanie w części zachodniego skrzydła klasztoru pobenedyktynskiego.

Nieruchomości Skarbu Państwa oddano w płatną dzierżawę Domowi Zakonnemu na Świętym Krzyżu w celu zapewnienia niepodzielności i integralności całego Zespołu Klasztornego na Świętym Krzyżu (A 440) oraz Pomnika Historii zgodnie z wymogami ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, aby zachować spójny program ochrony konserwatorskiej i zachować dotychczasowe przeznaczenie oraz funkcję jako miejsca dziedzictwa historycznego, kulturowego, narodowego, przyrodniczego a także miejsca kultu religijnego, turystycznego, edukacji i badań naukowych. o. Paweł Gomulak OMI Za: www.oblaci.pl

7. PRZEGLĄD SCHOLI PIJARSKICH

W ostatni weekend, 26-28 maja 2023 r., w Bolszewie odbywał się 7. Ogólnopolski Przegląd Scholi Pijarskich. Na Kaszuby przyjechało 260 przedstawicieli z Bolesławca, Elbląga, Katowic, Krakowa ze szkoły, Rzeszowa ze szkoły i parafii, Łowicza i oczywiście z Bolszewa. Przegląd co roku gromadzi dzieci i młodzież, które grają na instrumentach, śpiewają, tańczą, chwala Boga swoimi talentami. Zawsze towarzyszą im opie-

kunowie, wychowawcy, instruktorzy, którzy wspierają ich w rozwijaniu swoich pasji.

To, jak ważna w każdym zespole, scholi, chórze jest współpraca, uczestnicy wiedzą bardzo dobrze. Dlatego też pierwszego dnia odbył się wieczór integracji, przygotowany i poprowadzony przez animatorów z Bolszewa. Następnego dnia odbywały się warsztaty dla śpiewających, tańczących i grających na: skrzypcach, gitarze i instrumentach perkusyjnych.

Po intensywnych ćwiczeniach po południu uczestnicy udali się nad morze, by

odpocząć przed przeglądem, który odbywał się w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Bolszewie.

Poprowadziła go Agnieszka Zielonko, która była również organizatorem wydarzenia razem z o. Mateuszem Kaźmier-skim, o. Łukaszem Czubem, now. Jaro-

slawem Kuczajem i sztabem wolontari-uszy. Wieczorem w kościele rozbrzmiewały radosne śpiewy wszystkich grup, które prezentowały piosenki przygotowane specjalnie na Przegląd.

Przegląd Schol zakończył się niedzielną Eucharystią w kościele i Galą, która

podsumowywała tegoroczne wydarzenie. To wielka radość oglądać i słuchać dzieci i młodzieży z naszych placówek z całej Polski, które co roku z wielkim zaangażowaniem przygotowują się i uczestniczą w Przeglądzie. Do zobaczenia za rok!
Za: www.pijarzy.pl

Refleksja tygodnia

„NA UKRAINIE CZUŁEM, ŻE MÓWIENIE O POJEDNANIU BYŁOBY NIEWŁAŚCIWE”

Refleksja o. Christiana Marte SJ

W lutym bieżącego roku wspólnota jezuitów we Lwowie na Ukrainie gościła o. Christiana Marte SJ, rektora jezuickiego kolegium w Innsbrucku w Austrii. O. Marte zwiedził Ukrainę w ramach trzydniowej wizyty, którą odbył wspólnie z o. Bernhardem Bürglerem SJ – prowincjałem Prowincji Środkowoeuropejskiej.

W wyniku tej wizyty, w czasopiśmie jezuitów w Indiach „Pax Lumina” ukazał się artykuł o. Christiana Marte „When to Talk about Reconciliation? Reflections on the War in Ukraine” („Kiedy rozmawiać o pojednaniu? Refleksje na temat wojny na Ukrainie”). W tej publikacji autor podejmuje refleksję na temat konfliktów, pojednania, stanowiska ofiary i sprawcy przemocy. Zauważa również, że proces pojednania jest niezbędny w radzeniu sobie z konsekwencjami traumy i szoku.

W latach 1992-1999, o. Marte pracował dla Czerwonego Krzyża w Austrii. W tamtym czasie dużo podróżował po Bośni. Już wtedy zdobył pierwsze doświadczenia kontaktu z ofiarami wojny

Proponujemy zapoznać się z tłumaczeniem artykułu na język polski. Oryginalny tekst można znaleźć na stronie „Pax Lumina”. Celem czasopisma jest promocja pokoju i pojednania na całym świecie. Do tej misji „Pax Lumina” angażuje szereg wybitnych naukowców, pisarzy i praktyków.

KIEDY ROZMAWIAĆ O POJEDNANIU? REFLEKSJE NA TEMAT WOJNY NA UKRAINIE

Na poziomie abstrakcyjnym większość ludzi akceptuje konflikty jako część życia i są one nieuniknione. Konflikty mają miejsce

w rodzinach, w związkach, w pracy, między organizacjami i przedsiębiorstwami oraz między państwami. Zazwyczaj sytuacje konfliktowe są nieuporządkowane. Rozróżnienie między ofiarami i sprawcami nie zawsze jest jednoznaczne. Emocje sięgają zenitu i nie ma pod ręką oczywistego rozwiązania.

Większość ludzi na świecie nie ma bezpośredniego doświadczenia wojny i to jest dobra wiadomość. Ale większość ludzi wie o przemocy domowej, od własnych rodzin lub od sąsiadów. Gdy konflikty są w toku, to kiedy zaczyna się mówić o pojednaniu? Gdy słyszysz, że kobieta została pobita w sąsiednim mieszkaniu, co robisz?

Z chrześcijańskiego punktu widzenia lubimy mówić w takich sytuacjach o pojednaniu. O pojednaniu z samym sobą, z innymi ludźmi, z otoczeniem i z Bogiem. Wiemy z doświadczenia i tradycji, że proces pojednania jest niezbędny do radzenia sobie z konsekwencjami i przetrwania po traumie i szoku. Pojednanie jest jednak trudne i jest to bardziej proces niż tylko pojedynczy moment decyzji.

Ukraina jest bardzo blisko Austrii, która jest oddalona o 600 km. Podobnie jak Bośnia, zaledwie 400 km. Odległości w Europie są niewielkie w porównaniu do Azji. Zanim wstąpiłem do jezuitów, w latach 1992-1999, pracowałem dla Austriackiego Czerwonego Krzyża. Dużo podróżowałem po Bośni, w czasie wojny i po niej. Niedawno, w lutym 2023 roku, pojechałem na trzy dni na Ukrainę, razem z naszym prowincjałem Bernhardem Bürglerem SJ, aby odwiedzić pięciu jezuitów we Lwowie.

Na Ukrainie czułem, że mówienie o pojednaniu byłoby niewłaściwe. W dniu naszego przyjazdu, miasto Lwów (750 000 mieszkańców plus 250 000 osób wewnętrznie przesiedlonych) zostało zbombardowane pociskami manewrującymi. Przez cały dzień słyszeliśmy syreny w mieście, a w porze lunchu usłyszeliśmy eksplozje. Jak mogliśmy mówić o pojednaniu, kiedy przemoc była tak powszechna?

Moje doświadczenie w Bośni w latach 90. nauczyło mnie jak ważny jest pokój, pokojowe rozwiązanie konfliktów i pojednanie. Ale co możemy zrobić podczas trwającego konfliktu zbrojnego między państwami?

Oto pięć sugestii:

1. Zapoznaj się z sytuacją. Udaj się tam, jeśli to możliwe. Rozmawiaj z ludźmi. Czytaj. Ucz się nawet o kwestiach wojskowych.
2. Zaangażuj się w pomoc humanitarną. Wszyscy mamy sposoby i środki, aby pomóc. Zorganizuj zakwaterowanie dla uchodźców. Zbieraj fundusze na pomoc medyczną. Wykorzy-

staj swoje kontakty z władzami w celu wsparcia przesiedleńców. Zorganizuj mały kurs językowy lub koncert.

3. Bądź blisko ofiar przemocy. To, gdzie stoisz, zależy od tego, gdzie siedzisz. Spróbuj stanąć po stronie ofiar. Zabieraj głos, gdy ofiary są obwiniane. Pocięszaj tak, jak robił to Jezus. „Zauważ, jak Chrystus, nasz Pan, wypełnia urząd pocieszyciela i porównaj to z tym, jak przyjaciele są przyzwyczajeni do pocieszania się nawzajem” (św. Ignacy, Ćwiczenia duchowe, 224).

4. Zachowaj swoją duszę wolną od nienawiści i urazy. Poznaj swoje ślepe zaułki. Miej partnerów do rozmowy.

5. Módl się o pokój i pojednanie. Zapytaj Boga, jak mogło dojść do takiej sytuacji. Podejmij głęboką rozmowę z Jezusem o tym, co widzisz, myślisz i czujesz.

Oto pięć rzeczy, których należy unikać:

1. Nie siedź z założonymi rękami, gdy ofiary potrzebują wsparcia. Milczenie pomaga sprawcom. Nie mieszaj ofiar i sprawców, gdy dowody są jasne.

2. Nie opowiadaj się za ułaskawieniem. Żądaj sądu dla sprawców. I odszkodowania za krzywdy i szkody.

3. Unikaj ogólnych komentarzy, które są poniżej twoich standardów intelektualnych, np. na temat poglądów geopolitycz-

nych. Ucz się historii. Czytaj artykuły. Korzystaj z kilku źródeł informacji. Nie popieraj imperialnego myślenia (np. „uzasadnione strefy wpływów”).

4. Nie myśl, że to nie ma nic wspólnego z tobą. Cierpienie innych dotyka nas. Sformułowanie „ignorancja jest błogosławieństwem” nie jest akceptowalną strategią dla chrześcijan. Jak również sformułowanie „zostaw mnie w spokoju”.

5. Nie należy lekceważyć siły przekonań religijnych, struktur kościelnych i społeczeństwa obywatelskiego. Są one blisko ludzi, na poziomie oddolnym i bardzo często należą do międzynarodowej sieci.

Wojna na Ukrainie kładzie się mrocznym cieniem na moim życiu. Trudno jest mi żyć normalnie, jakby nic nie działo się kilka kilometrów dalej od mojego miejsca zamieszkania. Staram się radzić sobie z emocjami i wewnętrznymi napięciami, wykorzystując, aby pomóc ofiarom tej wojny.

Gdy spytałem ludzi na Ukrainie o to, o co powinniśmy się modlić, ich odpowiedź była jasna: o sprawiedliwy pokój, o wolność naszego kraju i za poległych.

Christian Marte, rektor jezuickiego kolegium w Innsbrucku w Austrii.

Za: www.jezuici.pl

Wiadomości zagraniczne

FRANCISZEK POZDROWIŁ UCZESTNIKÓW SPOTKANIA LEDNICKIEGO

Niech refleksja nad tajemnicą Eucharystii pomoże wszystkim na nowo wybrać Chrystusa i przyjąć Go do swojego serca powiedział papież podczas dzisiejszej audyencji ogólnej w Watykanie pozdrawiając pielgrzymów polskich i kierując swoje słowa do młodych uczestników sobotniego spotkania na Polach Lednickich.

Oto słowa Ojca Świętego skierowane do Polaków:

Pozdrawiam obecnych tu Polaków. Wyprasząc dla każdego z was obfitość darów Ducha Świętego, zawierzam was opiece Maryi Królowej Polski i z serca błogosławię. Myślą ogarniam także młodzież, która w pierwszą sobotę czerwca zgromadzi się na Polach Lednickich na Spotkaniu Młodych pod hasłem „Idź za Barankiem”. Niech refleksja nad tajemnicą Eucharystii pomoże wszystkim na nowo wybrać Chrystusa i przyjąć Go do swojego serca. Niech Bóg błogosławi to spotkanie!

Papieską katechezę streszczono także po polsku: Przykładem gorliwości apostołskiej, na której skupiamy się w obecnym cyklu katechez, jest włoski misjonarz z zakonu jezuitów, o. Mateusz Ricci. Dzięki starannemu przygotowaniu udało mu się dotrzeć do Chin. Droga do Pekinu była długa i trudna, ale wytrwa-

łość i niezachwiana wiara pozwoliły mu pokonać niebezpieczeństwa i przeciwności. Jego wykształcenie, znajomość chińskich zwyczajów oraz języka budziły zainteresowanie i podziw. Wiedza matematyczna i astronomiczna przyczyniła się do owocnego spotkania kultury i nauki Zachodu oraz Wschodu.

Wiarygodność, jaką uzyskał dzięki dialogowi naukowemu, pozwoliła mu na zaproponowanie prawdy wiary i moralności chrześcijańskiej. Najgłębszą motywacją wszystkich jego wysiłków było głoszenie Ewangelii. W kontaktach z drugim człowiekiem niezwykle ważne były dla niego dialog i przyjaźń, co pomagało mu w przekazywaniu wiary chrześcijańskiej. Poza doktryną to właśnie świadectwo jego życia religijnego, miłosierdzie, pokora oraz całkowity brak zainteresowania zaszczytami i bogactwem doprowadziły wielu jego uczniów i przyjaciół do

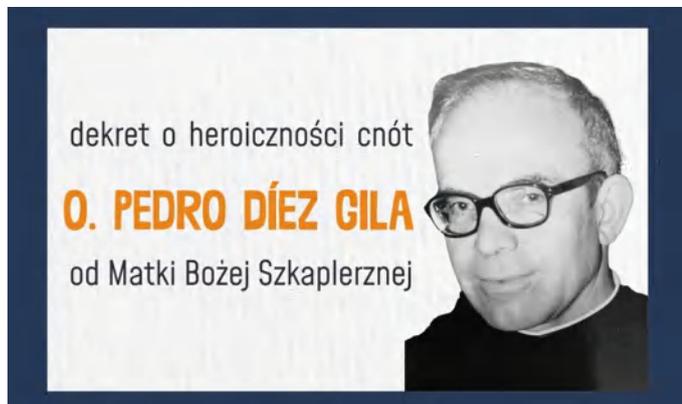
przyjęcia wiary katolickiej. O. Mateusz Ricci, wyczerpany pracą misyjną, zmarł w Pekinie w 1610 r., w wieku 57 lat. Jego umiłowanie narodu chińskiego, wyrażające się w przyjaźni, serdecznie odwzajemniane, pozostaje trwałym źródłem inspiracji również we współczesnych relacjach.

W dzisiejszej audyencji udział wzięła między innymi grupa pielgrzymów z Włocławka; Szkoła Podstawowa Ojców Pijarów z Rzeszowa; Młodzież wraz z opiekunami z V. Liceum Ogólnokształcącego im. Augusta Witkowskiego w Krakowie; Dzieci z parafii św. Brata Alberta w Skarżysku-Kamienniej; Lekarzy, pielęgniarki, farmaceuci i pracownicy szpitalni z Olsztyna, z Duszpasterstwa Służby Zdrowia Archidiecezji Warmińskiej; Ministranci i lektorzy, wraz z ich rodzinami, z Polskiej Misji Katolickiej w Ambergu, w Niemczech; Uczniowie niewidomi i słabowidzący, wraz z opiekunami, z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych im. Róży Czackiej w Laskach k. Warszawy; Uczniowie i wychowawcy Publicznej Szkoły Podstawowej Zakonu Pijarów im. św. Józefa Kalasancjusza w Rzeszowie a także pielgrzymi indywidualni z kraju i zagranicy.

Za: **KAI**

HEROICZNOŚĆ CNÓT O. PEDRO DíEZ GILA

Przekazujemy dobre wiadomości dla całej naszej kalasantyńskiej rodziny. 20 maja 2023 r. papież Franciszek ogłosił dekret o heroicznosci cnót o. Pedro Díez Gila od Matki Bożej Szkaplerznej. Od tego momentu Sługę Bożego możemy nazywać czcigodnym.

W tym roku w kwietniu minęła 110. rocznica urodzin Sługi Bożego Pedro Díez Gila. Przyszedł on na świat 14 kwietnia 1913

r. w Pampliega w prowincji Burgos. Był uczniem szkoły pijarskiej w Tolosie. Formację w naszym Zakonie zdobywał w wielu miejscach w Hiszpanii: Venta de Baños, Saragossa, Peralta de la Sal, Irache, Albelda de Iregua. W 1937 r. przyjął święcenia kapłańskie i większość swojego życia spędził w Saragossie, gdzie zmarł w opinii świętości 14 grudnia 1983 r.

Jego poświęcenie dla najmłodszych dzieci w szkole, troska o kościół i praca duszpasterska wśród mieszkańców saragosskiej dzielnicy San Pablo zostawiła trwałe ślady w pamięci ludzi, która trwa aż do tej pory. Jego pijarskie życie uczy nas, jak ważne jest wychowywanie dzieci od najmłodszych lat – tzn. pozwolić im, by „wzrastali w latach i w łasce” na wzór Jezusa z Nazaretu.

Modlitwa za wstawiennictwem Sługi Bożego Pedro Díez Gila: *Panie Jezu, który wskazałeś na dziecko, jako wzór Twojego królestwa i posłałeś o. Pedro Díez Gila, pijara, aby przekazywał najmłodszym dzieciom Twoje nauczanie, spraw za jego wstawiennictwem, abyśmy naśladowując wiernie jego apostolską gorliwość, mogli się kiedyś cieszyć w niebie tą samą nagrodą. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen. (Prośba o łaskę, którą pragnie się otrzymać). Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu.*
Za: www.pijarzy.pl

S. BECQUART: OBECNOŚĆ W PRZESTRZENI WIRTUALNEJ WYMAGA STAŁEGO ROZEZNANIA

Jak być świadkiem ewangelii w nowym środowisku, nowej kulturze? – to wyzwanie, jakie stoi dziś przed chrześcijanami w odniesieniu do przestrzeni wirtualnej, wskazuje s. Nathalie Becquart, podsekretarz w Sekretariacie Generalnym Synodu Biskupów. Jak każda nowość, wymaga ona stałego rozeznania. Pomocą w tym procesie jest nowy, ogłoszony wczoraj dokument Dykasterii ds. Komunikacji, „Ku pełnej obecności”. Może on posłużyć poszczególnym wspólnotom i instytucjom do refleksji nad

obecnością w świecie digitalnym – oznacza s. Becquart.

Podkreśla, że ten dokument „został wypracowany w ramach podejścia synodalnego, tj. przez zaangażowanie wielu ludzi”. „Nikt w pojedynkę nie ma bowiem magicznego rozwiązania, które wskazałoby na dobry sposób obecności w social mediach. Ponadto mamy do czynienia z

różnymi kontekstami i, jak już wspominałam, wymaga to ciągłego rozeznania” – stwierdza francuska zakonnica.

Wskazuje, że „w konsultacjach synodalnych, zarówno na etapie diecezjalnym, jak i kontynentalnym, temat kultury i świata wirtualnego, także w kontekście sposobu na towarzyszenie młodym, był często podejmowany”. Dało się usłyszeć wezwanie, „by Kościół był obecny w tej przestrzeni oraz by korzystał z trybu hybrydowego”. „Także synod, jak inne przedsięwzięcia pastoralne, starał się o to od początku. Obecność w social mediach i inicjatywa cyfrowego Synodu ze strony Dykasterii ds. Komunikacji, były bardzo owocne” – mówi s. Becquart.

Za: www.vaticannews.va

SALEZJAŃSKA KONFERENCJA O EDUKACJI W EUROPIE WOBEC WYZWAŃ ZWIĄZANYCH Z RYNKIEM PRACY

W dniu 31 maja, w kontekście Europejskiego Roku Umiejętności 2023, „Don Bosco International” (DBI) i jej partnerzy zorganizowali konferencję-dialog nt. „Zakorzeni w teraźniejszości, przygotowani na przyszłość”. W czasie jej trwania poruszono temat przekwalifikowania i dalszego kształcenia w kontekście obecnych wyzwań związanych z rynkiem pracy i edukacją w Unii Europejskiej.

Ogłoszenie roku 2023 Europejskim Rokiem Umiejętności ma wyraźnie na celu zaradzenie obecnej sytuacji na rynku pracy UE, stanowiąc reakcję na niedobór wykwalifikowanej siły roboczej w całej Europie. Jednak, jak podkreślił w swoim wystąpieniu na początku spotkania ks. Miguel Angel García Morcuende, radca generalny ds. duszpasterstwa młodzieży i prezes DBI,

„inwestowanie w umiejętności oznacza inwestowanie w ludzi. Poza technicznym transferem umiejętności, edukacja jest sprawą serca”.

Spotkanie to stworzyło przestrzeń do konstruktywnego dialogu między uczestnikami, pozwalając się przyjrzeć umiejętnościom wykraczającym daleko poza samą konkurencyjność i kwestię zatrudnienia. Trzy panele dyskusyjne skupiły się na refleksji dotyczącej zagadnienia umiejętności konwersji ekologicznej, inkluzywności i odpowiedzialności w przestrzeni cyfrowej, a także nieformalnych umiejętności nabytych w rodzinie i roli edukacji zawodowej w walce z wykluczeniem społecznym.

Dr Carlo Scatoli, ekspert senior Jednostki Agencji Umiejętności Dykasterii ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego (DG EMPL) przedstawił Europejski Rok Umiejętności jako działanie komunikacyjne mające na celu zmianę ogólnego sposobu myślenia dotyczącego uczenia się i pobu-

dzenie do większego zainwestowania w rozwój umiejętności, w tym umiejętności przekrojowych, widząc w nich narzędzia przyczyniające się do rozwoju europejskiego modelu socjaldemokratycznego.

Następnie w tym pierwszym panelu dyskusyjnym na temat umiejętności ekologicznych i cyfrowych wypowiedzieli się: Michela Zabaglia, kierownik projektu w zespole Europejskiego Roku Umiejętności w ramach DG EMPL; John Paul de Quay, członek-założyciel i kierownik projektu "Ecological Conversion Group", a także Martin Holler i Thorsten Ringwaldz organizacji usług społecznych "Johannes-Diakonie Mosbach", przybliżając ich projekt dotyczący integracji i uczenia się cyfrowego. Omówili oni kwestię znaczenia umiejętności w zaspakaniu aspiracji i wspieraniu integracji społecznej. Była też interesująca wypowiedź odnosząca się do innowacyjnego paradygmatu nawrócenia ekologicznego i rozwoju umiejętności cyfrowych w odniesieniu do osób niepełnosprawnych.

Drugi panel dyskusyjny, dotyczący edukacji i kształcenia zawodowego w zakresie umiejętności technicznych i integracji, prowadzili: Andrea Lapegna, zastępca dyrektora Europejskiej Platformy Społeczeństwa Obywatelskiego na rzecz Uczenia się przez Całe Życie, oraz **Ivan Toscano**, przedstawiciel "Centro Nazionale Opere Salesiane – Formazione e Aggiornamento

Professionale" (CNOS-FAP). Lapegna odniósł się do potrzeby przenoszenia umiejętności na całe życie i holistycznego podejścia do uczenia się przez całe życie, które powinno obejmować edukację formalną, nieformalną i pozaformalną, podkreślając potrzebę finansowania i wdrażania edukacji ze względu na nią samą, a nie po to, by zaspokoić wymagania rynku pracy. Toscano, ze swojej strony, przybliżył niektóre dobre praktyki ze świata salezjańskiej edukacji i szkolenia zawodowego, zachęcając do większej współpracy na rzecz lepszej integracji uczniów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i większego uwidocznienia ekosystemów umiejętności, aktywnie angażując organizacje społeczeństwa obywatelskiego i podmioty lokalne.

Trzeci i ostatni panel dyskusyjny dotyczył nieformalnych umiejętności nabywanych w rodzinie, a w czasie niego głos zabrały: Monika Arnaud, belgijska szefowa "Chantiers Éducation", oraz Kinga Joó, międzynarodowa doradczynie prezesa Krajowego Stowarzyszenia Dużych Rodzin (NOE), członkini Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i sprawozdawca komisji opiniodawczej w sprawie europejskiej strategii opieki. Prelegentki podkreśliły znaczenie rodzin jako nieformalnych miejsc nauki dla dziadków, rodziców i dzieci oraz potrzebę uznania i docenienia ich nieformalnej pracy opiekuńczej.

Na koniec konferencji wystąpili jeszcze: prezes Europejskiej Federacji Stowarzyszeń Rodzin Katolickich (FAFCE), Vincenzo Bassi, oraz ks. Manuel Barrios Prieto, sekretarz generalny COMECE. Obaj podkreślili rolę rodzin, organizacji wyznaniowych i Kościołów w promowaniu integralnego rozwoju człowieka i obrony godności każdej osoby w społeczeństwach i społecznościami: "Musimy zmienić obecną narrację i połączyć przekwalifikowanie osób i miejsc pracy z edukacją w perspektywie całego życia, aby promować integralny rozwój człowieka i bronić godności każdego zawodu".

Konferencja została zorganizowana wspólnie przez COMECE, "Don Bosco International" (DBI), Europejską Federację Stowarzyszeń Rodzin Katolickich (FAFCE), we współpracy z brukselskim biurem Niemieckiego Kościoła Ewangelickiego (EKD) i Europejskim Sojuszem Laudato si' (ELSIA).

Za: www.infoans.org

LWÓW DZIĘKUJĘ ZA BŁ. SIOSTRĘ MARTĘ WIECKĄ

Lwów podziękował Bogu za beatyfikację siostry Marty Wieckiej, która odbyła się w tym mieście przed piętnastoma laty. Z tej okazji w katedrze lwowskiej zostały umieszczone na stałe jej relikwie. Bł. Marta ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia – szarytek pracowała na początku XX wieku w Śniatyniu na terenie archidiecezji lwowskiej i oddała swe życie, opiekując się chorymi na tyfus plamisty. Uroczystej Mszy sprawowanej w bazylice metropolitarnej we Lwowie przewodniczył bp Witalij Skomorowski, przewodniczący rzymskokatolickiej Konferencji Episkopatu Ukrainy, a homilię wygłosił abp Mieczysław Mokrzycki, metropolita lwowski.

Tak o aktualności bł. Marty Wieckiej mówi s. Anna Brząk ze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia: „Mamy czas wojny. Tyle ludzi cierpi, tyle ludzi jest zagrożonych. Potrzeba ofiarności, aby w drugim człowieku dostrzegać Chrystusa; w tym człowieku, któremu pomagamy. Dzisiaj

mamy wielu ludzi zranionych pod względem materialnym, którzy stracili wszystko, ale także zranionych pod względem duchowym.

Okazując pomoc uchodźcom oraz pomagając sobie wzajemnie – jedni drugiemu, trzeba czynić to w duchu szacunku, bez poniżania nikogo. Potrzeba takiej pomocy, bardzo dyskretnej, która podnosi, która stawia człowieka na nogi i nie przytłacza go, ani nie przygnębia. Tak właśnie działała siostra Marta.”

W uroczystości brali udział zakonnice i zakonnice należące do tzw. Rodziny Wincentyńskiej z Ukrainy i Polski. Przed katedrą lwowską została także otwarta dwujęzyczna: polsko-ukraińska wystawa plenerowa poświęcona bł. Marcie Więckiej.

Za: www.vaticannews.va

KARD. MARENGO IMC: PAPIEŻ W MONGOLII DOCENI MALEŃKI I MŁODY KOŚCIÓŁ

Przyjazd Franciszka do Mongolii „z pewnością przyczyni się do wydobywania na światło dzienne piękna tej ziemi i szlachetności jej mieszkańców, stróżów bardzo głębokich tradycji”. W rozmowie z Radiem Watykańskim wskazuje na to kard. Giorgio Marengo ze Zgromadzenia Misjonarzy Matki Bożej Pocieszenia, podkreślając, że swą wizytą Papież „doceni maleńki i młody Kościół”. Papiaska wizyta w Mongolii, która graniczy z Chinami i Rosją, planowana jest od 31 sierpnia do 4 września.

Kard. Giorgio Marengo IMC

Prefekt apostolski Ułan Bator jest najmłodszym kardynałem w Kościele i to właśnie on zaprosił Franciszka do odwiedzenia tego azjatyckiego kraju, w którym posługuje od ponad 20 lat. Kard. Marengo zauważa, że papięski przyjazd do Mongolii, gdzie Kościół jest młodą i maleńką wspólnotą, będzie wielką zachętą dla około półtora tysiąca miejscowych wiernych, garstki pracujących tam cudzoziemców i kilkudziesięciu misjonarzy posługujących w tym azjatyckim kraju. Włoski misjonarz wskazuje, że prawdopodobnie będzie to jedyny przypadek, gdy wszyscy członkowie Kościoła lokalnego będą mogli spotkać się z Papieżem podczas jego wizyty. Wyznaje, że być może uda nawet się zebrać wszystkich wiernych na jednym zdjęciu z Franciszkiem.

W prefekturze apostolskiej Ułan Bator, obejmującej terytorium całego kraju, pracuje 75 misjonarzy i misjonek z 10 zgromadzeń zakonnych i 27 narodowości. Jest wśród nich 29 księży, w tym 2 lokalnych, 36 sióstr zakonnych, 6 braci zakonnych i 3 misjonarzy świeckich. Działa dziewięć zarejestrowanych miejsc kultu. Kard. Marengo podkreśla, że duża część pracy misyjnej przybiera formę projektów promocji człowieka, wspieranych również przez badania kulturowe i dialog międzyreligijny, który również jest formą dawania świadectwa o Chrystusie. Hierarcha zauważa, że wspólnota w Mongolii przypomina Kościół pierwotny, czego wyrazem jest m.in. silne poczucie więzi, spontaniczne braterstwo i duchowa świeżość.

Za: www.vaticannews.va

BRAZYLIJSKI REDEMPTRYSTA MIANOWANY BISKUPEM

Ojciec Święty mianował 31 maja 2023 r. o. João Batista Alves do Nascimento CSsR, redemptorystę z Wiceprovincji Bahia i do tej pory rektora Sanktuarium Bom Jesus da Lapa, w mieście i diecezji o tej samej nazwie, biskupem diecezji Barra w Brazylii.

O. bp João Batista Alves do Nascimento CSsR urodził się 3 lutego 1972 r. w Jordânia, w diecezji Almenara, w stanie Minas Gerais. Po ukończeniu studiów filozoficznych i teologicznych na Universidade Católica do Salvador w Salvadorze w stanie Bahia, 8 lutego 1998 r. złożył śluby zakonne w Zgromadzeniu Najświętszego Odkupiciela (Redempto-

ryści), a 16 grudnia 2001 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Po święceniach był członkiem zespołu misyjnego (2002-2003), wychowawcą okresu aspirantatu (2004) i seminarium filozoficznego (2005-2007 i 2015-2018) oraz wikariuszem wiceprovincji (2005-2007). Uzyskał licencjat na Papieskim

Wydziale Teologicznym i Papieskim Instytucie Duchowości „Teresianum” w Rzymie (2007-2009). Następnie pełnił funkcję przełożonego wiceprovincji redemptorystów w Bahia (2011-2014) oraz członka zarządu wiceprovincji. Ponadto był wikariuszem parafialnym i przełożonym obszaru duszpasterskiego w archidiecezji São Salvador da Bahia. Obecnie jest członkiem rady kapłańskiej w diecezji Bom Jesus da Lapa, a od 2019 r. rektorem sanktuarium Bom Jesus da Lapa.

Wiceprovincja Bahia zrodziła się z pracy misyjnej polskich redemptorystów w Brazylii rozpoczętej w 1972 r. i obecnie jest w fazie łączenia (restrukturyzacji) z Prowincjami Sao Paulo i Rio de Janeiro.

Za: www.redemptor.pl

Zapowiedzi wydarzeń

KOŚCIÓŁ SALEZJANÓW W PRZEMYŚLU ZOSTANIE USTANOWIONY SANKTUARIUM ŚW. JÓZEFA

Kościół pw. Św. Józefa – księży salezjanów w Przemyślu zostanie ustanowiony Sanktuarium św. Józefa Wychowawcy i Opiekuna Zbawiciela. Będzie to pierwsze w archidiecezji przemyskiej sanktuarium poświęcone św. Józefowi. Dekret w tej sprawie zostanie odczytany w uroczystość Bożego Ciała podczas Mszy świętej rozpoczynającej miejską procesję.

– Kult świętego Józefa rozpoczął się w naszym kościele 3 lata temu, kiedy papież Franciszek Rok Świętego Józefa. Zwróciliśmy wówczas większą uwagę na naszego patrona i od tego czasu przybywało prośb składanych przed ołtarzem świętego Józefa. Mamy odnotowanych wiele łask uzdrowienia, ale przede wszystkim łask duchowych – mówi ks. Bogdan Nowak, proboszcz parafii salezjańskiej w Przemyślu.

W każdą środę odmawiana jest koronka do świętego Józefa, a w pierwszą środę miesiąca odbywa się dwugodzinne nabożeństwo ku jego czci, połączone z Mszą świętą. – Na wszystkie te nabożeństwa wierni piszą prośby i podziękowania, które odczytujemy i zanosimy do Pana Boga przez przyczynę świętego Józefa. Widać, że ludzie przychodzą do świętego Józefa i chcą z nim przeżywać swoje życie – zaznacza proboszcz.

Zdaniem ks. Nowaka decyzja o ustanowieniu kościoła sanktuarium jest wielkim wyzwaniem dla całej wspólnoty parafial-

nej, a najbardziej dla wspólnoty salezjanów. – Trzeba podziękować Panu Bogu za wybranie sobie tego miejsca, bo sanktuarium to miejsce, gdzie Pan Bóg szczególnie wysłuchuje naszych prośb. Ale jest to również i wyzwanie, aby dalej promować świętego Józefa – podkreśla duchowny.

W kościele prowadzona jest całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu, a od 17.00 do 18.30 istnieje możliwość skorzystania ze spowiedzi.

Parafia św. Józefa w Przemyślu obchodzi obecnie jubileuszowy rok 100-lecia istnienia. Została erygowana 18 listopada 1923 r. Tego dnia kościół został poświęcony przez biskupa św. Józefa Sebastiana Pelczara.

Od początku parafią opiekują się księża salezjanie, którzy przybyli do Przemyśla w 1907 r. za sprawą bp. Pelczara. Pierwszym przełożonym był ks. August Hond, późniejszy kardynał i Prymas Polski.

Świątynia utrzymana jest w stylu neogotyckim. Uwagę zwraca ołtarz główny przypominający ten z bazyliki mariackiej w Krakowie oraz posadzka i polichromia kościoła. Kościół mariacki przypomina także na zewnątrz strzelista 62-metrowa wieża, zwieńczona krzyżem.

W centrum ołtarza głównego znajduje się figura św. Józefa, a po obu stronach obrazy autorstwa przemyskiego malarza Mariana Strońskiego. Przedstawiają one nazaretański dom św. Józefa oraz śmierć świętego patrona, przy którym wiernie trwają Pan Jezus i Matka Boża.

Kościół oraz ołtarz główny został konsekrowany 6 listopada 1927 roku, a pierwszą Mszę św. odprawił jego fundator biskup Anatol Nowak. Za: **KAI**

TEREZJANKI ZACHĘCAJĄ DO MODLITWY KORONKĄ DZIECIĘCTWA BOŻEGO

Zgromadzenie sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus w okazji Jubileuszu 150. rocznicy urodzin św. Teresy od Dzieciątka Jezus podejmuje wiele inicjatyw dla ukazania duchowej drogi i przesłania Świętej. Treści te pojawiają się na bieżąco na stronie www.terezjanki.org

Kolejną, tym razem muzyczną inicjatywą jest opracowana Koronka Dzieciństwa Duchowego.

Koronka Dzieciństwa Duchowego w tradycji Zgromadzenia towarzyszy praktycznie od samego początku. Jest odmawiana szczególnie podczas Nowenny przed uroczystością św. Teresy od Dzieciątka Jezus, głównej patronki Zgromadzenia. Koronką modlą się Tereziarki aby na co dzień realizować i żyć duchowym posłannictwem św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Zawarte w niej wezwania odwołują się do duchowej drogi św. Teresy, która sama święta nazwała *małą drogą*. Koronkę odmawia się na różańcu.

Muzykę napisał Michał Niemiec, muzyk i kompozytor, twórca muzyki chrześcijańskiej, organista, muzykoterapeuta i katecheta. On również wykonał nagranie Koronki.

Zapraszamy do modlitwy Koronką Dzieciństwa Duchowego:

<https://www.youtube.com/watch?v=x4uJmsjof4&t=39s>

Za: www.zakony-zenskie.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. STEFAN IRENEUSZ SZCZYGIELSKI (1938 – 2023)

Z żalem zawiadamiamy, że 5 czerwca 2023 roku w Hospicjum Opatrzności Bożej w Wołominie, mając 84 lata życia, 60 lat profesji zakonnej i 51 lat kapłaństwa zmarł ks. Stefan Szczygielski FDP

Ks. Stefan Ireneusz Szczygielski FDP urodził się 29 listopada 1938 r. w Gąsiorach, z rodziców Feliksa i Stanisławy z domu Miechowicka. Ochrzczony w parafii św. Andrzeja Boboli w Gąsiorach 8 grudnia 1938 r. Sakrament bierzmowania przyjął w 1949 r. Szafarzem sakramentu był biskup Marian Jankowski. Miał dwie siostry Teresę i Czesławę. Do Szkoły Powszechnej zaczął uczęszczać od 7 roku życia, siódmą klasę ukończył w Kępkach ponieważ w Gąsiorach była tylko sześcioklasowa Szkoła Podstawowa. Po jej ukończeniu przez dwa lata był czeladnikiem w miejscowym zakładzie stolarskim. Następnie kontynuował naukę w dwuletniej Szkole Zawodowej w Częstochowie. Po jej ukończeniu został przydzielony do pracy jako walcownik w Hucie „Jedność” w Siemianowicach Śląskich.

Już wtedy zaczął myśleć o poświęceniu swojego życia Bogu. Podjął naukę w Niższym Seminarium Duchownym Misjonarzy św. Rodziny w Bińczycach koło Człuchowa (1959/61). Na wskutek likwidacji Niższego Seminarium Duchownego podjął w 1961 r., decyzję o złożeniu podania do Zgromadzenia Księży Orionistów.

Nowicjat rozpoczął 1961 r. w Zagrodnicy, który ukończył złożeniem Pierwszej Profesji Zakonnej 8 września 1962 r. Maturę zdał w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących w Kole w 1964 r. Studia odbył w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Orionistów w Zduńskiej Woli w latach 1964-1972.

Śluby wieczyste złożył 1 marca 1968 r. Następnie święcenia diakonatu przyjął w katedrze włocławskiej 4 marca 1972 r., z rąk biskupa Jana Zaręby, a kapłaństwo 21 maja 1972 r., w kaplicy św. Antoniego Padewskiego w Warszawie przy ul.

Barskiej 4 z rąk biskupa Bronisława Dąbrowskiego.

Posługa kapłańska:
1972/81 – Kalisz, wychowawca w Zakładzie Wychowawczym Caritas i ekonom Wspólnoty Zakonnej
1981/86 – Wołomin jako wikariusz parafii
1986/90 – Malbork jako wikariusz parafii i ekonom Wspólnoty Zakonnej
1990/92 – Zduńska Wola jako wikariusz parafii
1992/2009 – Zduńska Wola jako proboszcz parafii
2009/2020 – Wołomin jako pomoc duszpasterska i kapelan Hospicjum
2020 – 2023 – Warszawa Anin jako Ojciec duchowny kleryków

Od 2022 zmagał się z rozpoznaną chorobą nowotworową. Na początku czerwca 2023 r. został przewieziony do Hospicjum Opatrzności Bożej w Wołominie gdzie zmarł 5 czerwca 2023 r.

Większość swego życia kapłańskiego poświęcił pracy duszpasterskiej. Był kapłanem radosnym, a w stosunku do współbraci – uczynnym i koleżeńskim. Powierzone mu zadania zawsze wypełniał rzetelnie i solidnie, z pełnym zaangażowaniem. *Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie...* Za: www.orione.pl

ŚP. O. LUDWIK BARTOSZAK OFMConv (1932 – 2023)

Dnia 1 czerwca 2023 r., w wieku 90 lat, w 64 roku kapłaństwa i 66 roku profesji wieczystej, odszedł do Pana o. Ludwik (Stanisław Marcin) Bartoszak, członek Gdańskiej Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce (Franciszczaków).

O. Ludwik Bartoszak urodził się 8 listopada 1932 r. w Gnieźnie jako jeden z siedmiu synów Franciszka, pracownika kolejowego oraz Anastazji z domu Ratajczak. 13 listopada 1932 r. został ochrzczony w gnieźnieńskim sanktuarium maryjnym franciszczaków, otrzymując imiona Stanisław Marcin. W czasie wojny przeżył śmierć swojego Ojca, który po służbie w Armii Poznań i udziale w powstaniu wielkopolskim został

zamęczony w obozie koncentracyjnym w Gross-Rosen. Od tego czasu był wychowywany przez owdowiałą Matkę, od wczesnych lat pracując w zakładzie tapicerskim.

30 sierpnia 1953 r. rozpoczął roczny nowicjat franciszkański w Łodzi-Łągiewnikach, po którym, 31 sierpnia 1954 r., złożył swoją pierwszą profesję zakonną w Niepokalanowie. Przez kolejne 6 lat kontynuował formację zakonną, odbywając studia filozoficzne w Łodzi-Łągiewnikach oraz teologiczne w Krakowie. W tym czasie przyjął niższe święcenia (subdiakon) z rąk ówczesnego biskupa Karola Wojtyły, a następnie, 4 października 1957 r., złożył swoje śluby wieczyste, a 7 lutego 1960 r. przyjął święcenia kapłańskie.

Przez pierwszą dekadę po święceniach o. Ludwik był kierowany przez władze zakonne do pracy duszpasterskiej kolejno w Wyszogrodzie (1960), w Chodakowie (1961), gdzie pełnił obowiązki wikarego i katechety, w Łęborku (1962), w Wyszogrodzie (1964), gdzie został mu powierzony urząd gwardiana, w Kołobrzegu (1965), w Korzystnie koło Kołobrzegu (1965) oraz w Mielnie (1969).

W 1971 r. został po raz pierwszy przeniesiony do Koszalina, gdzie posługiwał jako wikariusz i kapelan szpitala przeciwgruźliczego, a także prowadził prace przy renowacji miejscowej katedry pw. Niepokalanego Poczęcia NMP, która w tym czasie pozostawała pod opieką franciszczaków.

Trzy lata później, w roku 1974, o. Ludwik rozpoczął posługę w łódzkim klasztorze przy ul. Rzgowskiej, gdzie został mu powierzony urząd gwardiana. W tym czasie, w roku 1975, otrzymał pozwolenie na studia na ATK, a w 1978 r. objął urząd administratora parafii. Dwa lata później, w roku 1980, został przeniesiony do Kalisza, a następnie powtórnie do łódzkiego klasztoru przy ul. Rzgowskiej. W 1981 r. o. Ludwikowi zostało powierzone jedno z największych zadań administracyjnych w jego życiu zakonnym, jakim była budowa nowego kościoła i domu zakonnego w osiedlu Łódź-Dąbrowa. Realizacja otrzymanego polecenia wymagała od niego wyszukania miejsca pod budowę, a następnie przeprowadzenia starań o jego pozyskanie, uzyskania zezwolenia na prace, a wreszcie kierowania samą budową. W tym okresie, w roku 1982, o. Ludwik obronił też pracę nt. „Religijność nupturientów miasta Łodzi”, uzyskując tytuł magistra teologii na Wydziale Teologicznym w zakresie studiów nad rodziną na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. W tym samym roku został wy-

brany członkiem komisji budowlanej, a rok później pierwszym gwardianem nowo wybudowanego klasztoru.

W 1989 r. o. Ludwik został przeniesiony do Kołobrzegu, a rok później do Grodna i Holszan na Białorusi. W roku 1991

władze zakonne delegowały go do odzyskania kościoła i klasztoru franciszkańskiego w Wilnie.

W 1992 r. o. Ludwik po raz drugi trafił do Koszalina, a cztery lata później do Niepokalanowa, gdzie przez kolejną kadencję pełnił obowiązki proboszcza. W tym okresie z jego inicjatywy przy bazylice Niepokalanej Wszechpośredniczki powstała istniejąca do dzisiaj orkiestra parafialna.

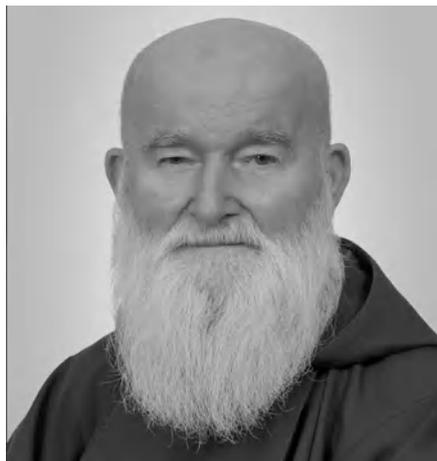
W 2000 r. o. Ludwik Bartoszak został po raz trzeci przeniesiony do klasztoru w Koszalinie, gdzie, dopóki pozwalał mu na to stan zdrowia, m.in. posługiwał duszpastersko w miejscowym Areszcie Śledczym i Zakładzie Karnym. 26 maja 2023 r. w związku z gwałtownym pogorszeniem stanu zdrowia został przyjęty do Hospicjum im. Bp. Czesława Domina w Darłowie, gdzie przybywał aż do swojej śmierci, która nastąpiła 1 czerwca 2023 r. około godz. 20.00. *Piotr Kurek OFMConv, sekretarz Prowincji*

ŚP. BR. KLEMENS WŁADYSŁAW BAJDA OFM^{Cap} (1933 – 2023)

1 czerwca 2023 roku w wieku 89 lat, 63 roku życia zakonnego i 57 kapłaństwa odszedł do Pana Br. Klemens Władysław Blajda OFM^{Cap}, Prezbiter Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów *Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.*

Brat Klemens Blajda, urodził się 31 sierpnia 1933 r. w Rozdziele. Na chrzcie otrzymał imię Władysław. Do nowicjatu Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej wstąpił w roku 1959, a rok później złożył swoje pierwsze śluby zakonne w tej wspólnotce. Po pięciu latach studiów z zakresu filozofii i teologii w Rozwadowie (dziś dzielnica Stalowej Woli) dnia 9 maja 1965 roku złożył wieczystą profesję zakonną na ręce brata Franciszka Chabierskiego, ówczesnego gwardiana klasztoru. Kontynuował studia teologiczne w Sędziszowie Małopolskim, by następnie 2 kwietnia 1966 roku przez posługę bpa

Jerzego Ablewicza przyjąć w Tarnowie święcenia diakonatu. Święcenia prezbiteratu przyjął 5 czerwca 1966 roku z rąk bpa Karola Pękali w Tuchowie. W roku akademickim 1966/1967 ukończył Studium Pastoralne w Studium Teologicznym franciszkanów w Krakowie.

W życiu zakonnym pełnił wiele funkcji. Przez szereg lat posługiwał jako katecheta, opiekun ministrantów, ceniony spowiednik i duszpasterz parafialny. Wielokrotnie powoływany był do funkcji przełożonego domu (Tenczyn, Sędziszów Młp., Grodkowice, Częstochowa) lub jego zastępcy. Sprawował opiekę nad licznymi grupami duszpasterskimi, dając autentyczny przykład pokornego towarzyszenia na drodze życia duchowego. Ostatnie lata życia zakonnego przeżył w braterskiej wspólnotce w Terliczce. Zmarł 1 czerwca 2023 r.

Pogrzeb śp. Ojca Klemensa Blajdy odbędzie się we wtorek, 6 czerwca 2023 r. 11.30 Różaniec 12.00 Msza święta pogrzebowa pod przewodnictwem Księdza Biskupa, a następnie pochówek w naszym grobowcu kapucyńskim na cmentarzu w Terliczce. Za: www.kapucyni.pl

ŚP. KS. STANISŁAW ŁUGOWSKI SDB (1942 – 2023)

31 maja, odszedł do Pana ks. Stanisław Ługowski. Prośmy w naszych modlitwach Boga, aby śp. Ks. Stanisław mógł w pełni uczestniczyć w tajemnicy paschalnej Chrystusa i wejść do radości

Pana. W 81 roku życia, 62 ślubów zakonných i 51 kapłaństwa

ur. 16.02.1942 r. w m. Wylany 1960-1961 – Nowicjat: Czerwińsk nad

Wisłą 02.08.1961 – Pierwsze śluby zakonne: Czerwińsk nad Wisłą 1961-1962 – Woźniaków: studia filozoficzne

1962-1964 – Łódź-Św. Barbara: asystencja
 1964-1966 – Białobrzegi: służba wojskowa
 1966-1968 – Czerwińsk nad Wisłą: kontynuacja studiów filozoficznych
 1968-1972 – Łąd nad Wartą: studia teologiczne
 13.06.1972 – Święcenia kapłańskie: Łąd nad Wartą
 1972-1973 – Gdańsk: współpracownik w duszpasterstwie
 1973-1974 – Czaplinek: współpracownik w duszpasterstwie
 1974-1976 – Swobnica: współpracownik w duszpasterstwie
 1976-1978 – Dębno Lubuskie: współpracownik w duszpasterstwie
 1978-1979 – Lublin: studium pastoralno-liturgiczne
 1979-1983 – Czaplinek: wikariusz parafialny
 1983-1986 – Pałowo: wikariusz parafialny
 1986-1988 – Piła: wikariusz parafialny
 1988-1990 – Kowalewo: administrator parafii

1990-1991 – Piła: współpracownik w duszpasterstwie
 1991-2016 – praca duszpasterska

na Białorusi: jako współpracownik w duszpasterstwie w Oszmianie i Lidzie oraz jako proboszcz w m. Bierdówka, w Baraulanach, Bogdanowie i Raubiczach
 2016-2018 – Łódź-Św. Barbara: współpracownik w duszpasterstwie
 2018-2021 – Sokołów Podlaski: współpracownik w duszpasterstwie
 2021-2023 – Suwałki: współpracownik w duszpasterstwie

Uroczystości pogrzebowe odbyły się w sobotę 3 czerwca 2023 r. w Parafii pw. Matki Bożej Miłosierdzia w Suwałkach. Eucharystii przewodniczył bp Dariusz Zalewski, biskup pomocniczy diecezji etckiej.

Za: www.salezjanie.waw.pl

ŚP. BR. RUDOLF DAMIAN MALAREK OFM (1968 – 2023)

Śp. br. Rudolf Damian Malarek OFM
 zmarł: 24.05.2023 r.
 urodzony: 15.09.1968 r.
 nowicjat: 27.08.1988 r.
 profesja czasowa: 27.08.1989 r.
 profesja uroczysta: 2.02.1993 r.

Damian Malarek urodził się w Zabrze 15 września 1968 roku w rodzinie robotniczej z rodziców Piotra i Renaty z domu Stahr. W roku 1975 rozpoczął naukę w Szkole Podstawowej nr 18 w Zabrze im. Powstańców Śląskich. Po jej ukończeniu kontynuował naukę w Zasadniczej Szkole Zawodowej, którą szybko przerwał ze względu na długotrwałą chorobę. We wrześniu 1984 roku na nowo podjął naukę w Zasadniczej Szkole Zawodowej dla Pracujących Zabrzeńskiej Fabryki Maszyn Górniczych, kończąc ją 12 czerwca 1987 roku tytułem robotnika wykwalifikowanego w zawodzie tokarz.

Dnia 29 czerwca 1988 roku, Minister Prowincjalny, br. Joachim Mazurek OFM wystosował do niego list, w którym poinformował o przyjęciu do Zakonu Braci Mniejszych Prowincji Wniebowzięcia NMP.

Damian Malarek rozpoczął postulat 1 sierpnia 1988 roku w Osiecznej a 27 sierpnia tego roku, obrzędem obłóczyn w Jarocinie, którego dokonał br. Hipolit

Lipiński, ówczesny Wikariusz Prowincji, rozpoczął nowicjat, przyjmując imię zakonne Rudolf. Dnia 27 sierpnia 1989 roku w Osiecznej na ręce br. Hipolita, który już wtedy pełnił urząd Prowincjała, złożył pierwszą profesję zakonną.

W czasie formacji juniorackiej, na mocy obediencji kolejnych Prowincjałów, br. Rudolf przebywał w klasztorach w: Osiecznej, Bytomiu, Częstochowie i Panewnikach.

Dnia 2 lutego 1993 roku w bazylice w Panewnikach, na ręce Ministra Pro-

wincjalnego, br. Damiana Szoidy, złożył śluby wieczyste.

W panewnickim klasztorze pozostał w charakterze bibliotekarza.

Jako furtian i zakrystian, br. Rudolf pełnił posługi kolejno w klasztorach w: Zabrze, Górkach Wielkich, Starych Panewnikach, Częstochowie i Rybniku (tam również jako bibliotekarz) Opolu oraz Chorzowie.

Ostatnią obediencją z dnia 2 lipca 2019 roku, br. Rudolf został przeniesiony do domu zakonnego w Zabrze, pozostając tam do dyspozycji przełożonego.

Nieustannie pogarszający się jego stan zdrowia spowodował, że 6 maja br., trafił do Szpitala Klinicznego w Zabrze, gdzie zapadł w śpiączkę, z której już go nie wybudzono. Zmarł w szpitalu dnia 24 maja, około godziny 21.00.

Brat Rudolf Damian Malarek OFM przeżył lat 54, w zakonie 33.

Został pochowany 1 czerwca 2023 r., na franciszkańskiej kwaterze cmentarza w Katowicach-Panewnikach. Polecamy duszę Zmarłego Waszym pobożnym modlitwom. *Requiescat in pace. Miroslaw Góra OFM, Sekretarz Prowincji*

**MOŻLIWOŚCI SPOTKAŃ TEMATYCZNYCH
W CZASIE SACROEXPO 2023
KIELCE 19-21.06.2023
W RAMACH SPOTKAŃ SEKRETARZY I EKONOMÓW
KONFERENCJI WYŻSZYCH PRZEŁOŻONYCH
ZAKONÓW MĘSKICH W POLSCE**

SESJA OTWARTA DLA WSZYSTKICH ZWIEDZAJĄCYCH:

20.06.2023 (wtorek):

10⁰⁰-12⁰⁰ – Sesja dla administratorów obiektów kościelnych:
INNPACT – certyfikaty energetyczne – zmiany i wymagania prawne
TUW PZUW – kwestia zabezpieczenia przeciw kradzieżowemu w obiektach i instytucjach kościelnych

SESJA ZAMKNIĘTA – TYLKO DLA CZŁONKÓW ZWC ŚW. ANTONI:

20.06.2023 (wtorek):

12¹⁰-13¹⁰ – Spotkanie Członków Związku Wzajemności Członkowskiej św. Antoni

SESJE SZKOLENIOWE – możliwość uczestnictwa po wcześniejszym zgłoszeniu się:

20.06.2023 (wtorek):

13³⁰-15⁰⁰ – ks. dr hab. Paweł Kaleta, Wydział Prawa i Administracji KUL, **Dlaczego tak ważne jest dzisiaj właściwe administrowanie dobrami kościelnymi? Jakie są dziś konsekwencje i kary za niewłaściwe zarządzanie majątkiem kościelnym przez duchownych, osoby konsekrowane oraz zarządców majątku kościelnego? Obowiązki wyższych przełożonych, ekonomów jurysdykcji, sekretariatów: kwestie proceduralne, itp.** Studia podyplomowe z zarządzania instytucjami kościelnymi (we współpracy z KWPZM)

21.06.2023 (środa):

10⁰⁰-12³⁰:

Ministerstwo Rozwoju i Technologii: Wydział Efektywności Energetycznej Budynków, Departament Gospodarki Niskoemisyjnej, Barbara Wąsowska, naczelnik wydziału i Barbara Oskwarek, **Świadectwa CHEB oraz o protokołach z kontroli systemów ogrzewania i klimatyzacji.** Ministerstwo Rozwoju i Technologii: Departament Gospodarki Nieruchomościami, Paweł Elżanowski, Naczelnik Wydziału Gospodarki Zasobami Nieruchomości Publicznych, **Kwestia przekształceń prawa wieczystego użytkowania**
ZAPISY NA SESJE SZKOLENIOWE NA ADRES: ekonom.konsulty@op.pl

STOISKO FORUM WSPÓŁPRACY MIĘDZYKONNEJ – E-64

Zapraszamy na nasze stoisko targowe, gdzie będzie można odbyć dobre i wartościowe spotkania, a przy ich okazji napić się bardzo dobrej zakonnej kawy. Na tym stoisku będzie można także spotkać firmy współpracujące z FWM, wg poniższego grafiku.

Przez całe 3 dni będą obecni przedstawiciele:

- BIDFOOD FARUTEX (żywność dla gastronomii itp.),
- INNPACT (zakup energii i gazu, RODO, administracja zwierzchnia nt. przeglądów okresowych),
- KAWA-ZAKONNA.PL (kawa, herbata, ekspresy, itp.),
- MAKRO (żywność, chemia, gastronomia itp.),
- PKN ORLEN (paliwa, gaz, energia elektryczna, fotowoltaika, automaty paczkowe),
- SIKORA SYSTEMY INFORMATYCZNE (produkty licencjonowane i skrojone na potrzeby),
- TUW PZUW ZWC św. Antoni (ubezpieczenie mienia, OC, zdrowie i podróż).

Tylko we wtorek (20.06.2023) w przestrzeni stoiska i sal konferencyjnych będą obecni w określonych godzinach:

- ARCUS (urządzenia drukujące itp.),
- GENERALI TFI (programy inwestycyjne dla podmiotów kościelnych),
- OFFICE MEDIA (artykuły biurowe itp.),
- ORANGE (telefony, internet, fotowoltaika).

Będzie możliwość dołączenia do zakonnych grup zakupowych, jakie już często od wielu lat funkcjonują m.in. w ramach programów przygotowanych przez: BIDFOOD FARUTEX, INNPACT, MAKRO, PKN ORLEN, ZWC św. Antoni. Część z tych programów wspomaga także siostry klauzurowe, jak np. KAWA-ZAKONNA.PL, DĄBROWSCY (mają swoje osobne stoisko E-48, E-52) oraz PKN ORLEN.

EUCHARYSTIE: 20.06 i 21.06 – 8.00 - Msza św. z jutrznią – Kościół Zgromadzenia Oblatów św. Józefa, pw. Św. Józefa Oblubienica Najświętszej Maryi Panny, ul. Kazimierza Smolaka 11, 25-671 Kielce, bezpośrednio sąsiedztwo Targów

SERDECZNIE ZAPRASZAMY!